

Civak herdem zanîna xwe ji derve distîne. Dema rewşenbîrên me çêbin emê ji bibin xwedî hiş û zanîn. Diyar dibe ku rewşenbîrên me ji hêdî hêdî çêdibin. Rewşa me ji aliye rewşenbîran ve ewçend ji ne xerab e. Rewşenbîr bi xwe re berpirsiyari fine. Pêwist e rewşenbîr ji bûyeran, ji civakê û ji hemû tiştîn girêdayê jiyanê berpirsiyari bin.

Râpel 3

Sal:1 Hejmar:20 5-11 Tîrmeh 1992 3000TL(KDVD) Rojnameya Hefteyi

Di ser qetikirina Wedat Aydin re salek derbas bû herkes qatil dizane lê dewlet kerr e.

'Qatilê Wedat Emniyeta Amedê ye'

• Serokê HEP a Amedê Hüseyin Turhallî: "Em qatilê Wedat nas dikin. Ez ji we re navê wan ji dikarim bibêjim. Navê yekî ji wan Metin e, ewê din ji navê wî Durdu ye. Wan Ismail Hakkı Kocakaya û Mizbah Doğru ji kuşt. Eger ku bêjin ev iftîra ne bila werin, em dikarin van gotinê xwe îsbat bikin."

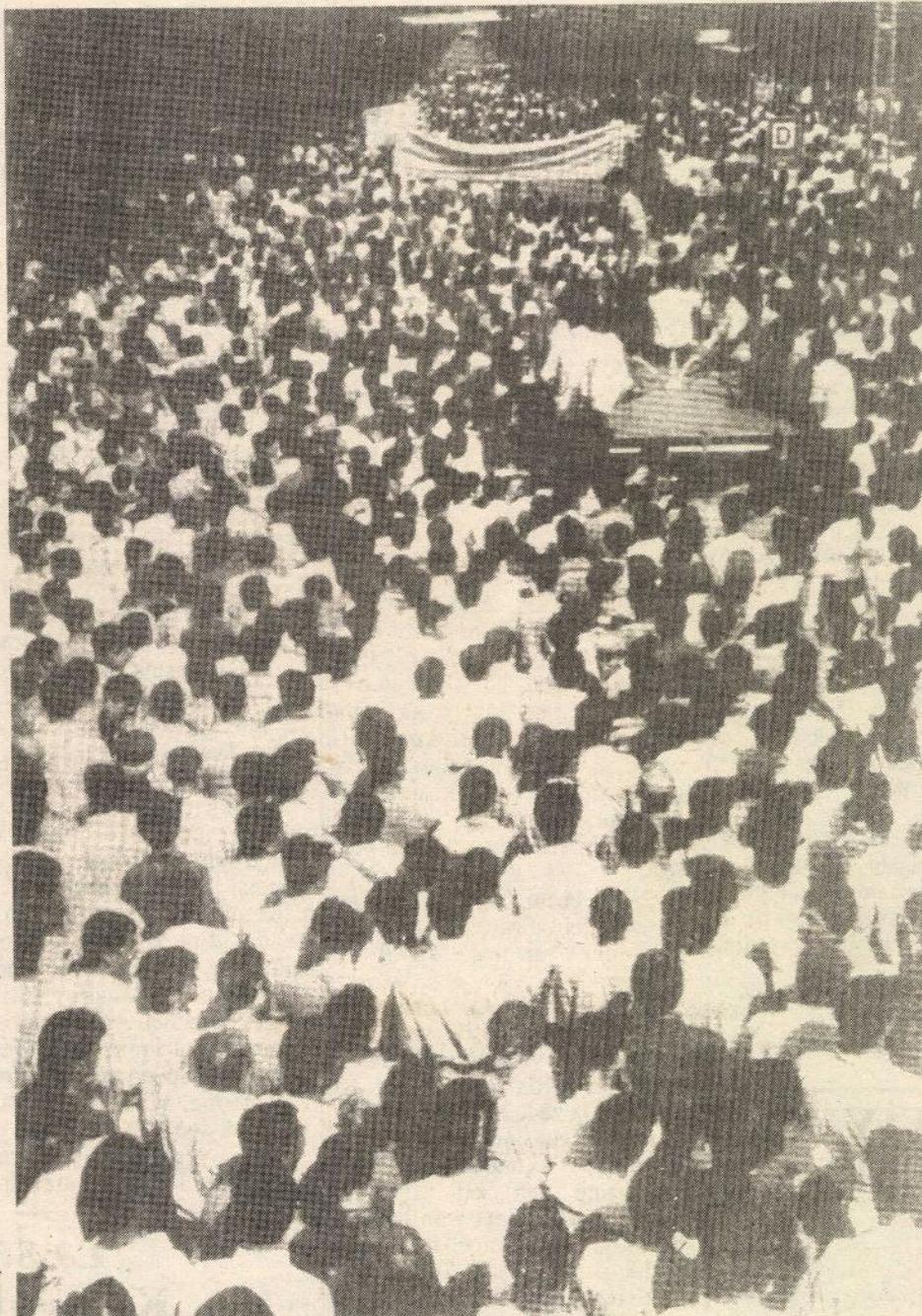
Dewletê 2000 gundi di qempan de kom kir

Dewlet her roj metodeke nû diceribîne. İro dewleta Tirk bi hezaran gundiyan Kurd li meydan û bostanan kom dike, dora wan digre û wan bi wî awayî mehkeme dike. Di van mehkemê Hitlerki de işkence li wan dike û wan bi qetîaman tehdît dike.

Dewlet her roj metodeke nû diceribîne. Geh bombe bi ser gundan ve dibarîne, geh bi tîmîn taybetî gîrsen gel dide ber fişekan, geh ji gelê Kurd ji cih û warê bav û kalen wan dûr dixe. Armanca van metodan giş yek e. Ev ji bizdandin û tirsandin e. Van rojîn dawî dest bi metodeke din kiriye. Bi hezaran gundiyan Kurd li meydan û bostanan kom dike, dora wan digre û wan bi wî awayî mehkeme dike. Di van mehkemê Hitlerki de işkence li wan dike û wan bi qetîaman tehdît dike.

Ev metod bi rastî ne nû ye.

Râpel 15

Wedat Aydin rûmete gelê Kurd bû. Evîna wî ya herî mezin têkoşîna doza gelê wî bû. Parastina doza Wedat ji, ji bo gelê Kurd rûmet e.

Gerîla helîkopterek û jetek anîn xwar

Serê gerîla çiqas germ dibe, hêzîn ewlekariya dewletê ji yekcar li dijî sivîlan har dibin. Roja 29'ê Hezîrana 1992 an balafirîn dewleta Tirk gunde-kî Çolemêrgê bi navê xwe Bigalte (Ormancık) bombe kirin, 6 kes mirin 25 kes birîndar bûn. Ji miriyân, yênu ku navê wan hatine tespit

kirin ev in: Halal Samur (18), Gülsime Samur (8). Birîndarê ku rakirin nexweşxana Çolemêrgê ji ev in: Mikail Çelik (42), Bülent Şengül (2), Muzaffer Çelik (11), Zahide Samur (15), Zübeyde Samur (42).

Ji birîndaran Zübeyde Samur bi zarû bû û niha di

qomayê de ye. Texsiya ku wan ji Bigaltê dibir nexweşxanê ew ji hat bombe kirin. Navê wan ne hatine tesbit kirin lê belê jinek û du zarokên wê di vê teqsiyê de mirin.

Dewlet bi televizyon û radyoyen xwe, raya giştî wiha agahdar kirin.

Râpel 15

• Pireka Wedat Aydin, Şukran Aydin ji ev dîtinê Hüseyin Turhallî teyid kirin: "Rast e. Polîsîn ku Wedat û Ismail Hakkı kuştin yek in. Yek jê Metin e. Navê wî yê kod "Hêvî" ye, xwe wilo dide naskirin. Pora wî zer e." Turhallî û Aydin van polîsan li ku derê bibînin nas dikin.

Râpel 8

Hizb-î kontra parolaya leşkeriyê pîrsî

Şervanê PKK'ê dema ku êris dîbin ser gundi Faraqînê Susayê, kîncen komandoyen artêsa Tirk li xwe dikin. Endamên Hizbul-kontra, camiya gundi xwe re kirine wek bargehek û tê de perwerde dîbin. Dema gerîla nêzî camiyê dîbin, ji wan parola tê xwestin, ev parolaya artêsa dewleta Tirk e.

Li Kurdistanê roj tuneye ku welat-parêzek nayê kuştin. Dewlet bi temamê hêza xwe qirkirineke bi plan û program dîmeşîne. Armanca diyar e. Dixwazin xof têxine dilê gel, bitîrsîn û wan ji têkoşîna neteweyî bi darê zorê dûrbixin. Ev şerekî psikolojîk e û ji teref pisporê vî şerî bi qirêj ve tê meşandin. Ev şerî taybetî ne icata dewleta Tirk e, weke ku tê zanîn li gelek welatên Amerîkaya Laftînî, li Viyetnamê û li her deverên ku serhildan lê pêktên, ji teref CIA ve ev şer hatîye meşandin.

Râpel 15

ROJEVA WELÊT

Bêhna serxwebûn û azadiyê

Ş oreşgerê navneteweyî, evîndarê serxwebûn û azadiya gelên bindest, Che Guevara di derheqê mirina şoreşvanan de wiha digot:

"Mirin ji ku ve tê bila bê, ger şiarêne me yên têkoşînê olan (yankı) bidin û bigihîjin her derê, ger silahîn me biggerin dest bi dest û bi dirûşme û tişiliyên serfiraziyê li ser cenazeyen me lawcan bêngotin, hingê emê bêjin mirin hat ser seran ser çavan."

Râpel 15

REWS

Abdullah Keskin

Ji dewletê tarîtit?

Pîşti qetilkirina **Wedat Aydin**, di gelek kovar û rojnameyên demokrat. Û şoreşger de tiştîn gelekî xerîb hatin nivîsandin. Li gorî dîtinê hinek nivîskar û rojnamevanan, Wedat Aydin ji hêla "hêzên tarî", "hêzên reş" ve hatibû kuştin.

Ev nerîneke gelekî çewt e û ev çewtî hê jî dom dîkin. Di Rojhilata Navîn de ji dewleta Tîrk tarîtit tiştîk nîne. Ci tiştî muxlaq û tarî hebe, ku tu perdî ji ber hilînî pişt de dewlet derdikeve. Teroristî herî mezîn dewlet e. Tu kes ji aliyê pêkanîna metodîn terorist de wek vê dewletê ne jêhatîye. Her pîsigirêkê dixwazê bi vê metodî berteref bîke. Hebûna vê dewletê, bi terorê ve girêdayî ye. "Hêzên tarî" û ên "reş" ji ev dewlet e, ji hevûdu ne cihê ne.

"Hêzên tarî" cara yekemîn ji hêla **Bülent Ecevit**, di sala 1978 an de derket meydanê. Ecevit wê demê serokwezîrê hikûmetê bû. Ji mesultiyê direvî, ditîrsiya û ji bo

bêcâretiya xwe veştere tiştîkî wilo li hev anî. Gelekî sunî ye. Divê tu kes itîbarê nediyê. Ecevit ji, êdî ji wan "hêzên tarî" ne vekirîtit e.

Qatîlê Wedat Aydin kî ne? Ne niha berî bi salekî jî ev pirseke bê cih bû. Rapora otopsiyê bes e. Delfîla herî mezîn ew e. Qatîlê Wedat şanî me dide: Pêşî çıxara di laşê wî de vemirandin. Piştre hestuyê serî,

Rapora otopsiyê bes e. Delfîla herî mezîn ew e. Qatîlê Wedat şanî me dide: Pêşî çıxara di laşê wî de vemirandin. Piştre hestuyê serî, ling û çengê wî şikandin. Berya bimire gulebaran kirin û ev wehşet tev de li teybê qeyd kirin. Cinazê wî avêtin bin pirekê. Bê xwedî veşartin. Gelo ji vê mestir delîl heye? Em, qatîlê Wedat, ji birîn û derbênu ku di laşê wî de vekirine nasdîkin

ling û çengê wî şikandin. Berya bimire gulebaran kirin û ev wehşet tev de li teybê qeyd kirin. Cenazê wî avêtin bin pirekê. Bê xwedî veşartin. Gelo ji vê mestir delîl heye?

Jean-Paul Sartre dibêje: "Mirovîn weletê mîtingeh-welatê bindest, qatîlê xwe

(dagîrker û mîtingeran) ji birînê laşê xwe dinasin." Em, qatîlê Wedat, ji birîn û derbênu ku di laşê wî de vekirine nasdîkin.

Divê herkes guh bide daxwiyanî pîreka Wedat, **Sukran Aydin** û hevalê wi serokê HEP a Amedê **Hüseyin Turhallî**. Ji bo teyîdkirina vê xeberê em bi gelek insanan re axivîn. Şukran Aydin jî dibêje "Yên ku Wedat û Ismail Hakkı Kocakaya kuştin yet in." Durdu û Metin ê hatine tesbitkirin, her du jî polisî siyasi ne. Kod navê Metin "Hêvî" ye. Por û wechê wî zer e. Şukran Aydin di nav hezar mirovî de bibîne wê nasbike. Çima li gorî tarîfa wê, resmî wan herdu polîsan ê robot çenekirin?

Ewênu ku hê jî behsa "hêzên tarî" dîkin, ji bo qatîlê 11 Wedatên ku bi cenazê Wedat Aydin re çûne gorê ci dibêjin?

Li Los Angelesê bi hezaran reşik, ji bo neheqîya bi serê kesekî haffî, rabûn ser piya. Wexta ku çar polis bi copan li reşikekî xistibûn û bi qerara mehkemê hatin berdan; reşikan û xelkê Los Angelesê tev de bajar hejandin. İro bi sedan însanên me piştî dimîrin gulebaran dîkin, îşkencê li cendekê wan dîkin û kevirê mezelê wan dişkînin.

Ji bo ci em ranebin ser piya û serî hilnedin?

FERHENOK

- Bargeh: (Kamp)
- Berxwarin: (Tüketim)
- Berdar: (Üretken)
- Berdarî: (Üretkenlik)
- Dadger: (Hakim)
- Dozger: Sawcî (savci)
- Hilberin: (Üretim)
- Hêz: Qewet (güç)
- Hêzên hilberîni: (Üretici güçler)
- Hesan: Rehet
- Hêvî: (Umut)
- Hilber: Berhem (Ürün)
- Hewldan: (Çaba gösteren)
- Hunermend: (Sanatçı)
- Leheng: (Çevik)
- Malbat: (Aile)
- Nirx: Qiymet (değer)
- Noker: Muxbir (muhibir)
- Navgîn: Pergal (alet, araç)
- Navgînê hilberînê: (Üretim araçları)
- Rêheval: (Yoldaş)
- Siti: Xanim (bayan)
- Servan: Savaşçı
- Pewendiyen hilberînê: (Üretim ilişkileri)
- Pirsiyari: (Sorgu)
- Paşverû: Kevneprest (Gerici)
- Pêşverû: (İllerici)
- Temen: Emir (Ömrür)
- Tewlayî: Pewendî, (ilişki)
- Xizan: Feqîr (fakir)

NAMEYÊN XWENDEVANAN

NAMEYÊN XWENDEVANAN

NAMEYÊN XWENDEVANAN

Hejmara gelê Kurd

Ji dil û can em derketina Rojnameya Welat pîroz dîkin. Daxwaza me serkevtin û pêşveçûna we ye, ber bi avakirina rojnamegeriya Kurdi ya hemdemî.

Ji bo parastin û derxistina dîrok û çand û tore û hemû hebûnîn gelê Kurdistanê, girîng e her kesê dilpak û welatperwe bi hemû kârîn û hesteyen xwe bixebite, lê bê guman para mein ji vê xebatê dikke ser milê xebatkarên **Rojnameya Welat**, tevî ku her kesekî xwedî rûmet û seref xebatkarekî xweristiye ji bo welat.

Ji bo em di agahîyen xwe de xurdekar bin girîng e em palnedin ser propaganda û weşanîn dijiminê Kurdan, dewletên dagîrker.

Di rojnameya Welat de ji hejmara a 14 an, rûpêlê 14 an de hatîye nivîsandin: "Hejmara gelê

Kurd 25 mîlyon Şenî ne." Lî li gora agahdariyên min, di sala 1984 an de, li gora jimartînê (Yonisko) û saziyên mirovahî yêndin, ev hejmara 30 mîlyon bû. Ev agahî di çend rojname û kovarên navneteweyî de derketibû û di rojnameya **PRAVDA** da ya PKS de hatibû weşandin û digot: "Tîrk hebûna mîletê Kurd napejîrinin û ji wan re dibêjin Tîrkîn çiyan."

Di ser van jimartîn de 8 sal derbasbibin, helbet pirrbûna xweristî ji di nava Kurdan de rola xwe dileze.

Em hêvîdar in ku nivîskarên welat di agahîyen xwe de hûrkarbin, heta em bi xwe jimartînê gelê xwe pêkbînîn, ji ber ku em bêtir ji her kesî bi xwe dizinin:

Li gel silavêن gelparêzî
Zor spas
Dr. Huseyn Usiv

Bi tometan kes nagîje rûmetan

Nivîsaneke Vahab Serin heqê min de, di hejmara 17 a rojnama Welat de neşir bûye. Tiştî ku hatine gotin tev tomet û iftira ne.

1- Pişti 12'ê Adarê sala 1971 an de ji ber dostaniya Seid Elçi ez hatim girtin, 11 roj di bin çav de mam. Li ser min gelek iddia hebûn, tevê van tiştîn ku di rojnamê de nivîsandine û di gel çar qatê wan hem bi devkî û hem ji bi nivîsandî daye, ji ber kêmahîya delîlan ez hatime berdan.

2- Bi girtin û gotinê min ne kesek hatîye girtin û ne pirsiyari tehqîqat di heqê kesek de çêbûye.

3- Eger partiyek hebe û bi devê yek mirovîkî be, wê demê ew ne parti ye, belku ew bîr û baweriya ferda ye û li ser wî mijûlayîya zêde ne di cih de ye.

4- Malbata min mîr in, ev ji bo min ne kêmahî ye, li gorê şerefnamê neh sed sal e li Diyarbekir xizmeta wan hebûye di terqa 25 de apê min mîrê Sadîk serbazê Şêx Seîd bûye. Pişte terqê malbata me hinek revine Sûri, digel bavê min hinek li Edenê, hinek li Nigdê û hinek li Amasya ê heps û sîrgûn mane.

5- Heta vê demê ha ji rastan û ha ji çepan gelekî ji neşriyat û komela, teklîfa xizmeta ji min kirine, lê min ji paletiye jiyan e, tu firset ne dîtiye ku ez xizmetek zêde pêk bînim.

6- Pişti 22 salan bi heysiyet û rûmeta hinek mirovan leyistin, ji tu kom û kesan re xêrê nayine ûbihayê mirovan ne ewqas erzan e.

7- Nivîsanek mi xwendî, dil êşî bûme çendî

Şerm ê li ser me Kurdan, em bibine du bendî

Mele Nuh Öcal

Dagîrker û cerdevan

Cerdevanên gundê me ji berê de xizan û diz bûn. Yêndî der û dorêne gundê me jî wiha bûn. Lewra me digot sedemê van xi-zaniyan dewlet e. Belê her çiqas dewleta rûmî gunehkar be jî, hinek súcen me û bay û kalên me jî hene. Berê bay û kalên me, ji dîn pê ve tiştîkî din nedigotin. Ez dibêjim ji xwe dîn dînê me yê berê ye, em li dînekî din na-gerin. Dewlet her roj di televizyon û radyoyen xwe de dibêje "Ev Ermenî (file) ne, ne ji dînê me ne." Dewlet dixwaze bi vî awayî mirovîn dîndar bixapîne. Bi rastî jî mirovîn dîndar zû têxapandin. Lî êdî em nayên xapandin. Em xorîn ciwan in û apê Mûsa dibêje "Me ji binê si-firê (0) hanî tanga sîfirê." Li dora-me du hebênen mîna apê Mûsa hebûna ez nizanîm emê çiqas pê kîfxwes bûbûna. Ez ji herêma Amedê me. Mixabin li dora me yênek apê Mûsa tune ne.

Ez vegekim cerdevanên gundê me. Ji berê de diz bûn xi-

Silav ji we re

Bavê Jîyan / Amed

Li ser Kurdê Konyayê binivîsin

kerên Tîrk de maye. Hinek ji wan jî ji welatê xwe hatine dûrxistin. Em jî ji wan Kurden dûrketî ne.

Ger imkanîn we hebin, ji kerema xwe re hinekî ji bo Kurden Konyayê jî binivîsin. Di kîjan wextî de, bi ci awayî û ji bo ci ji welatê xwe hatine dûrxistin. Hevalno ez dixwazim vê jî bidim xuyakirin ku ez bi saya Welat zimanê xwe ji baş fîr dibim. Rojname gelek alîkariya min kir. Gelekî spasi ji we re. Bîmînîn di xweşîyê de.

Silêman Babaoğlu

KARTA ABONETIYÊ

Ji kerema xwe re ji hejmara ... pê ve min bikin aboneyê Rojnameya WELAT

Nav :

Paşnav :

Navnîşan :

Bedelê abonetiyê razînin:

Li Tîrkiyê : Y. Serhat Bucak İş Bankası Cağaloğlu
Şub. Hesap No: 379809

Li Derve : Y. Serhat Bucak İş Bankası Cağaloğlu
Şub. Döviz tevdiat hesap No: 3113617

Aboneyen hêja,

Ji kerema xwe re vî cihî dagirin û tevlî kopyeke pelê razandina bedelê abonetiyê bişînin. Navnîşana WELAT Nuruosmaniye Cad. Atay Apt.

No:5 Kat:1 D.4

Cağaloğlu / İSTANBUL

Tel: 511 57 60-511 66 02 Fax: 511 51 57

Mercen abonetiyê:

Li hundir

6 meh

60.000

12 meh

120.000

Li derive

30 DM

60 DM

Wedat Aydin dibêje

Sala 1990, meha Cotmehê (Ekim) grubek hunermend û nivîskar (İlyas Salman, Refik Durbaş, Bilgesu Erenus, Orhan Iyiler, Sükran Ketenci, Hale Kiyıcı, Gürkan Rısvanoğlu) çûne Botanê, li gundê ku bi zora dewletê hatine valakirin geriyan. Li vegerê riya xwe bi Diyarbekrê xistin. Di wan rojan de li her deverên Kurdistanê û li Diyarbekirê ji bo protestokirina zordarıya li zîndanan, grevê birçibûnê hebûn. Ji grubê İlyas Salman, Bilgesu Erenus û Hale Kiyıcı grev ziyaret kirin. Wedat Aydin ji li ba grevkeran bi salekî kurdî rûniştibû. Herkes li dora mîvanan kom bû û li ser pîrsîrêkê Kurdan axaftineke dirêj çêbû. Me ev axaftin girtibû bandê. Ji vê axaftinê em gotinê Wedat Aydin digirin û diweşînîn. Axaftin bi tirkî bû, redaksiyonâ Welat wergerand e kurdî. (A. Keskin)

Ji ber ku hûn ta van deran hatine û em bi tenê nehiştine, em

pirr spas dikin. Çawa ku hevalan ji anî ziman, ne tenê gelên Türk û Kurd, gelê cihanê giş birêne hevin. Em hemû gelên bindest weke ku ji dê û bavek hatîbin dihesibînin.

Hûn marşa Avusturya ya internasyonal dizanî? (İlyas Salman)

-Em dizanin û her roj ji dibêjin, li vir marşa internasyonal û ya hemû gelan tê gotin. Sedamê ku di ser serê me re bombeyan dibarine Ereb e, lê li aliye din em piştgiriya têkoşîna gelê Filistîn dikin. Iro ji, bi vê lebata xwe em alîkarî û piştgiriya têkoşîna gelê Türk a li hember bûrjûwaziyê dikin. Ev lebat wê di pêşerojê de bibe dewama serkeftina têkoşîna gelê Türk.

Ev alîkarîya ku em dikin ji bo rîhevalen me mesajek e, ji ber ku bi saya piştgiri û hevkariyê gelê Türk wê ji bin zilm û zordariyê xelas bibe û pê re ji, wê proletarya Türk rizgar bibe. Ji ber vê yekê dema em we Tîrkan di nav xwe de dibînin, pirr kîfxwes

dibin.

Di şerê navbeyna refen serdest û bindest de divê em aliye refen bindest bigrin, ji ber ku ew dostêne me ne, refen serdest ji dijiminêne me ne. Em li gor vê pîvanê dimeşin û hoyen (şerten) xwe yên xwerû li gor vê perspektifê amade dikin. Têkoşîna ku em didin hem dostêne wê, hem ji dijiminêne wê hene.

Hatina we ya virê ji bo me piştgiriye e, ev piştgiri ji derdiye holê ku hûn dostêne vê têkoşîne ne.

Di pêvoya têkoşîne de bi rastiyen re çewfî ji xwe diyar dikin. Ya girîng ew e ku mirov çewtiyan bibine û rastiyen ji nav wan bibijêre. Em di wê baweriye de ne ku me rasti bijartine. Lê divê ev ji be qebûlkirin ku kesen têkoşer carna tişten çewt ji dikin. Di hemû têkoşînan de ev mumkun e. Tişte girîng ew e ku mirov bi zanebûn çewtiyan neke û gava çav bi çewtiyan xwe bikeve, wan rast bike.

KONEVANIYA NÛ

Dilbixwîn

Şoreş cejna gelan e!

L i hemberê êrisen dagîrkeriyê û êrisbaziya dagîrkeran, ku bi armanca qirkirina neteweyan radibin ser piyan, çekek di destê gelan de heye, çeka parastinê, ji bilî vê çekê tu hêz nikarin wî gelî yan ji neteweyî ji hoyen kolonyalîstan biparêzin. Em ji dema koledariyê ve bigirin û heya kolonyalîzma nû, a pişti têkçûna şîweyê dagîrkeriya (mîtingeriya) klasîkî hatîye afirandin, em dibînin ku hêzkekê ew gel ji vebirandinê parastiye.

Spartakos, li diji hovîtiya koledaran, koleyên Roma tev rakirin ser piyan, serhildanek bi rîxist, niha nav li wê serhildanê dîkin: "Şoreşa Koleyan." Belê, şoreş bi serneket, sedemê serneketinê yên bingehîn gelek in, yek ji wan tunebûna rîxistin û perwerdekirinê bû. Tevî têkçûna wê, iro Spartakos û Şoreşa Koleyan di dîrokê de sembolên berxwendanê ne.

Gelên Sovyetê, li diji xwînmijîya Qeyzerê Rûs, di bin serokatiya Lenîn de xwe kirin yek û bi sedhezaran qurban pêşkêş kirin. Nav li wê serhildana dîrokî dîkin: "Şoreşa Oktobere". Bi şoreşê, darê Qeyzerê ku Rûsya di bin piyan xwe de dihejand, hate şikandin û ew şoreş ji ya Çinê, Kuba, Vietnam... re bû pişteke ji pola ku tu caran nedihate tewandin.

Em werin ser gelê Kurd. Çima bi rojekî wiha geş şâ nebû? Çima nikaribû çend mehan li hemberê dijmin li ber xwe bide? Em bersiva van her du pîrsan bi çend hevokêne kurt bidin.

Heya dawiya hefteyan, em nikarin nav li serhildanê ku di Kurdistanê de çêbûne bikin: "Şoreş". Ji hêla ferhenga siyasi ve nav li wan nabe "Şoreş", her wiha ji hêla pratik û karvaniyê ve ji, xwe negihandine serpîka şoreşkê. Em dikarin nav li wan bikin: "İsyân, Raperîn, Serhildanê Neteweyî". Wateya "Şoreşê" geleki kûr û bi nîx e. Ji ber vê sedemê û sedema valabûna di serokatiyê de, gelê me li her çar aliyeñ welat hêza xwe nedikire yek û bi roja "Şoreşê" şâ nebû.

Gelo, iro ci qewimî ye? Ji heft salî heya heftê salîyan li her çar perçeyen welat karwanê xwe dîkin yek û di bin serokatiya hemdemî de dimeşin, çima?

Em bersivê wiha kurt didin: Ji ber ku li welat Şoreş e, di şoreşê de serxwebûn diyar dibe, serxwebûn ji roja cejnê ye, ji ber vê yekê em nav li vê Serhildana Neteweyî dîkin: "Şoreşa Kurdistanê". Lewra dîlan digere û banga bi mîlyonan bilind dibe: "Şoreş cejna gelan e!"

Dema mirov di nav têkoşînê mirovan pirr zor e. Li aliye din de çewtiyên xwe carna nebîne, lê ji aliye hinek kesen din ve bêne dîtin û ew kes mirov îkaz bikin, pêwist e ew çewfî bêne rast kirin. Sîrf çima çewtiyên me dîtine û em îkaz kirine, maşfî me tune em bi çavê dijminan li wan kesan binerîn.

Divê mirov ji rexneyan netirse. Dost rexne ji li hev dîgrin, çewtiyên hev ji ji hevûdin re dibejin.

Hêzên serdest û ku navgînê hilberînê (üretim araçları) di destê xwe de dîgrin, ji ber ku pirr bi hêz û xurt in, ta iro li ser xwe mane. Bes ev rastiya me ji heye: Hêzên serdest li pey parasatin û dirêjkirina jiyanâ nîrxen kevin û pasverû ne. Em ji dixwazin nîrx û hêjahiyen nû biafirînin. Bê guman, di dawiyê de pêşeroj dê bikeve destê hêzên pêşverû yên hewl didin xwe da ku nîrxen nû bixin şûna yên kevin.

Însanên me pirr zû hêrs dibin û dixeyidin. Gava tiştekî ji yekî hêvî dikin û ew hêviya wan nayê cih, bi hêrs û xeydê vê nememnûnbûna xwe diyar dikin (didin xuya kirin.) Divê neyê ji bîrkirin ku, aşkîrîn û birêxistina

mirovan pirr zor e. Li aliye din de çewtiyên xwe carna nebîne, lê ji aliye hinek kesen din ve bêne dîtin û ew kes mirov îkaz bikin, pêwist e ew çewfî bêne rast kirin. Sîrf çima çewtiyên me dîtine û em îkaz kirine, maşfî me tune em bi çavê dijminan li wan kesan binerîn.

Civak herdem zañîna xwe ji derve distîne. Dema rewşenbîrên me çêbin eme ji bibin xwedî his û zañîn. Diyar dibe ku rewşenbîrên me ji hêdî hêdî çedîbin. Rewşa me ji aliye rewşenbîran ve ewçend ji ne xerab e. Hûn ji deverên ewçend dûr rabûne hatine ta vê derê, bes ev ne fedekariyek e. Ev ji bo berpirsiyariya rewşenbîrîye divêtiye ke.

Ji ber ku rewşenbîri bi xwe re berpirsiyari fine. Pêwist e rewşenbîr ji bûyeran, ji civakê û ji hemû tişten girêdayê jiyanê berpirsiyari bin. Ji ber vê yekê pêwist nake em spasê xwe pêşkêş bikin ji we re.

Em ji, ji we spasî naxwazin. (Bilgesu Erenus)

-Ta iro geleksîrasîn hatin kirin, lewma min wisa got. Hûn berpirsiyariya xwe ya rewşenbîrîye tûnîn cih. Divê em vê berpirsiyariye ji, li hev parî bikin.

Cenga psîkolojî: Metoda nû leyîstika kevin

● Dewleta Amerîka bi zanebûn, hovîfî û korbûn her cihê Viyetnamê bombe kir. Bi hezaran zarok, jin, kale-pîr û mirovên dinê hatin kuştin. Bi birrînkirin, êş, hingavtin û kuştina gel û gerîla her tişt eşkere bû. Xwîna gel û gerîla ket nav hev, bû yek. Kuştina gel û gerîla raperîna tolhildanê û yekîtiya gel amadekir.

Yekda Welat

Li Viyetnamê her dem nêzîkî 60 kadroyen emperyalîzmê ji bo 6 mehan dişandin wan gundan, ku projê xwe ava bikin. Dawiya 6 mehan ev kadroyen emperyalîzmê dicûn gundeki dinê û karê xwe yên wêrankirin berde-wam dikirin... û hwd.

Di sala 1961 an de nêzîkî 685 zanyarê (ekspertên)

Amerîka li Viyetnam berna-ma tunekirina Serhildanê dimeşandin. Lî karê wan û daxwazên wan pêşve neçûn. Ji ber vê yekê di sala 1963 an de hejmara leşkerên taybetî (özel tim) çû 20.000 an. Di bin serokatiya President Johnson de, ji 1965 an heta 1969 an hejmara leşkerên Amerîka bû 534.000.

Di sala 1965 an de ji dewleta Amerîka stratejiyeke

nû vekir. Êdî destpêkirin bi firokan Viyetnama bakur bi narînçakan (bombe) tune bikin.

"Iro li Kurdistanê dewleta Tirk ji 1983 an ve welatê me bi firokan bombe dike û leşkerên Dewletê Neteweyîf (Birleşmiş Milletler) bi agahîyan (informasyon) û teknîkî alfakariyê dike."

Dewleta Amerîka bi zanebûn, hovîfî û korbûn her cihê Viyetnamê bombe kir. Bi hezaran zarok, jin, kale-pîr û mirovên dinê hatin kuştin. Bi birrînkirin, êş, hingavtin û kuştina gel û gerîla her tişt eşkere bû. Xwîna gel û gerîla ket nav hev, bû yek. Kuştina gel û gerîla raperîna tolhil-

danê û yekîtiya gel amadekir. Êdî gelê Viyetnam tev, ji zarok heta kale-pîr bûne gerîla û gerîla bû gel. Gel têghîşt ku Amerîka ne ji bo azadiyê hatiye û tenê ji hêz û çekan fêm dike. Gel û gerîla bûne yek û ji hev ne dihatin cudakirin. Ji ber vê yekê ji her êrîseke Amerîka li dijî gelê Viyetnam dibû qirkirine-ke (qetliam) gel.

"Newroza sala 1992 an ev li Kurdistanê ji baş diyar (xuya) kir. Dewleta Tirkîye iro ne gerîla dikuje. Qirkirina gel metodê tirsê ne û nîşana bê çaretiya leşkerên Tirkîye ye. Metoda Counterinsurgency xwe li Kurdistanê eşkere kiriye."

Di vê demê de li Viyetnamê ev dafrîn Amerîka li dijî gelê Viyetnamê kar dikirin: AID, USIA, CIA, State Department û Seferata Amerîka...

Di sala 1967/68 an de bernama tunekirina Serhildana (Counterinsurgency) bi serokatiya CIA qirkirineke. nû bi navê xwe Operation Phoenix destpêkir. Operation Phoenix agahî kom dikirin, dîlxwazên Têkoşînê diyar (xuya) dikir û dixwest "Tanzîma Komünîstan" wêran bike. Operation Phoenix her demekê ji bo erdimêkî lîsta navan derdixist ku divê werin kuştin. Mirovên welatparêz aango yên siyâsi, mirovparêz û piştevanê Têkoşîna Rizgariya Neteweya Viyetnam (FLN) bi destê komên taybetî dihatin kuştin. Tenê bi Operation Phoenix zêdeyî 60.000 mirovên rewşenbir, ramanwêr, yên li dijî dîldariyê bûn li Viyetnamê hatin kuştin.

"Li Kurdistanê kî endamên HEP'ê dikuje, kî mirovên ku ne li gorî idolojiya Tirkîye difikirin dikuje, kî Vedat Aydin, Cengiz Altun û hwd. kuştin?"

Lê êrîşa bi navê xwe TET ji aliyê gerflayan ve di sala 1968 an de karekterê cengê guhert û hate xuyakirin ku dewleta Amerîka bi her teknîkî xwe nikare daxwaza gel ji azadiya wê bi rawestîne. Heta sala 1975 an hêdî hêdî emperyalîzm çek û leşkerên xwe ji Viyetnamê derxist.

Her xala ku li ser Viyetnamê li jor hate nivîsandin fro li welatê me ji bi rengekî dinê dixwaze cihê xwe bigre an ji dixwazin bi cih bikin. Hinek metodê Counterinsurgency li Kurdistanê ji, niha ku ev nivîsandin tê xwendin, kar dikan. Bê guman rewşa Kurdistan û Viyetnam bi her babetî ne wek hev in. Lî dijmin yek e: Emperyalîzm, mîtingerîf û kedxwarî ye. Ji ber vê ji, ev hêz dîsa bi wê giyanê li Nikaragua, El Salvador, li Viyetnam û hwd. kar dikir. Gelê Kurd û têkoşîna wê divê van leystikan baş binas e û wan stratejiyên bê namûs û şeref derxe holê. Ku fro em li welatê xwe binerin gelê me û têkoşîna me bi rastî ev metodê emperyalîzmê iro rezîl ji kiriye. Lî dîsa ji divê em şiar bin û amade bin daku ev şerî psîkolojî di afirandina wê de nas bikin û bifetisînin.

Counterinsurgency her tişti kontrol dike. Hêza wê ya mezin leşkerî ye. Leşkerî karê polîsan, yên aborî, civakî, çapemêni (basin) kontrol dike û biryaran dide. Her tişti leşkerî ye. Hikûmet di bin kontrola leşkeriyê de kar dike. Hikûmet ji derive rola xwe dileyizin û dixwazin bi psîkolojî diyar bikin ku demokrasî heye.

Counterinsurgency Low-intensity warfare (şer bi dereca nizim) ne eşkere ne. Ev di her dafrîn hikûmetê û leşkeriyê de cihê xwe digirin û ji gel re veşartî ne.

Her mirov baş dizane kî dewleta Tirk kontrol dike. Dewleta Tirk bila eşkere bike ku Counterinsurgency û Low-intensity warfare li Tirkîye dimeşe an ji nameşe. Gladio û komên taybetî cihê xwe di Counterinsurgency de digirin an nagirin?

Dewletê Ewrûpa wek Almanya, Fransa û Ingilîz cihê xwe di Counterinsurgency digrin? Kî li Tirkîye serokê dafrî taybetî ye?

Bûdîaf kuştin

Muhammed Bûdîaf

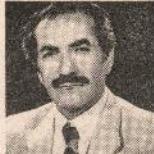
Serokkomarê Cezayîr di dî derket. Di 1963 an de hat girtin û pişti bi çend mehan ji ji hepsê derket. Bûdîaf bi xwestina xwe çû Fasê sirgûnê. 29 sal li sirgûnê ma. Di dawiya sala 1991 an de, bi banga hikûmeta Cezayîre vegeriya û bû Serokkomarê Cezayîre.

Bûdîaf li hember olperestên radikal şoreşa Cezayîre diparast û li hember wan şerreki dijwar dida. Di hilbijartinê îsal de, tevî ku Eniya İslamiya Selamet (FİS) hilbijartinê kar ji kiribû, iktîdarê teslimî wan nekir û bi alîkariya Artêşa Cezayîre gelek ji wan olperestan da girtin. Kuştina Bûdîaf li dewletên dine bû sedemê şokek mezin, lê yên ku ji vî sûkastî kîfxweş bûn ji

hebûn, ew ji olperestên radikal, hevalbend û alîkarê wan bûn.

Bi kuştina Bûdîaf re, li Cezayîre radyo û tellevisyonan weşanên xwe sekinandin û hikûmetê 7 rojan şîn ûlan kir.

GOTİN

Yaşar Kaya

"Nemir" Wedat Aydin

Min Wedat çawa naskir? Di sala 1990 an de, li Enqerê kongreya İHD (Komela Mafen Mirovan) hebû. Ji her aliyeñi welat gelek delege hatibûn. Em ji mîvanê kongreyê bûn. Ez li salonê geriyam, min gelek hevalen Kurd dîtin, me kîfxweşî da hev, paşê em li cîhekî rûniştin. Pişti nîro, rehmeti hate mikrofonê, got: "Geli hevalan, ez delegê Kurdistanê me, ezê niha bi zimanê xwe, bi kurdi, kul û derdên Kurdistanê bînim ziman. Wê heval A. Zekî Okçuoglu gotinê min ji bo we wergerine tirkî." Qiymet rabû. Dîwana kongreyê nedîhişt Wedat bi kurdi bipeyive. Lî Wedat gavek ji bi paş de neçû. Li ser vê, dîwan ji salonê derket, dawî gotin em kongreyê belav dikan. Bi tenê jînikeke Kurd li dîwanê ma. Wê ji

Wedat re got: "Kerem ke, xeberdana xwe xelas bike." Gorbujuşt, zehf xweş xeberda. Paşî polîs hatin, em ji çûn, me gazi mebûsên HEP'ê kir, mebûs hatin salonê, di nav wan û polîsan de xirecir çebû, dawî bi şert Wedat Aydin, A. Zekî Okçuoglu û Mustafa Özer teslimî polîsan kirin. Ev heval di hepsa Enqerê de 2 meh razan. Lî belê sûcê Wedat mezin bû! Wedat qedexeya li ser zimanê kurdi, mina kaxezekî çîrandibû. Êdî tu hikmê vê qedexê nemabû. Paşî di komîcivîn (kurultay) HEP'ê de me hevûdu dît Ez, Wedat û mamoste İsmail Beşîkçi me bi hevdû re fotografek kişand.

Di dema şehîdbûna wî de, ji bo civata meclîsa partiyê em giş li Enqere bûn, xeber hat gotin Wedat girtine, pişti sê rojan ji em bi kuştina wî hesiyen.

Ez û İsmet Ateş em bi balefirê çûn Diyarbekirê, serokê HEP'ê û mebûsên wê ji hatibûn. Mebûsên SHP'ê Hikmet Çetin û çend hevalen xwe û ji partiyê din gelek mebûs û heyet ji hatibûn serxweşiyê.

Wê dotira rojê cenazé wi ji Madenê (qeza Elezîz) bihanîna Amîdê. Li pêşîya otobosa partiyê, ji 7 salî heta 70 salian ji gelê Kurd berê xwe dabûn riya Madenê. Pêşî û paşîya

konvoye tunebû. Gelê Kurd yên delal û dilovan, hişyar û zana, ji bo kurreki xwe yê welatparêz rabûbû ser piyan, mina deryayan pêl didan.

Cenazê Wedat ji camiyê heyâ nav mezelê şehîdan, li ser destan û di dilan de çû, nêzîki mezelan hêzên dewletê bi helikopter û çekên cure cure gelê me dan ber gullan. Me ji bo şehîdeki xwe 10-15 şehîden din ji da. Ev ji bo HEP'ê bû serê dirokê. Kengê gelê Kurd gavek avêtibe û bi pêş ve çûbe, bi agir, bi top û tivîngan ketine pêşîya me. Dîroka me, dîroka serhilidan e û bi xwin e, bi barûd û kuştin e. Lî belê édî li Kurdistanê dayîkên me nagirin, qız, xor û bûk mina biçin dilanê diçin mirinê.

Wedat Aydin tenê ronakbîrekî Kurd nînbû, şoreşer bû, bi dil û hinav bû, tirs li cem wî tunebû. Dida pêşîya gelê xwe, mina ronahiya çavan rê li wan rohnî dikir. Iro li Kurdistanê édî gelek Wedat Aydin hene, Kurdistan ne Kurdistan berê ye.

Kulîkîn zozanan diçilmissin, belgê daran zer dibin, lê belê spîndarên li kersaxa çeman her diçê hêşin û gurr dibin, qalind dibin. Wedat Aydin ji spîndareke (çinar) mezin e, wê gelek siyê bide ser gelê xwe.

Wedat Namire...

Yeni Ülke dîsa hat komkirin

Pest û sansûra li ser rojname û kovaran domdike. Rojname û kovarênu ku herma pariyek jî, rastiye tînin ziman, an tê komkirin an ji berpirsiyaren wan tê mehkemekirin.

Bi taybeti jî rojnameya Yeni Ülke, ji ber ku rastiyan naveşere û pirsgirêka Kurd ji ser guhêne xwe re navêje rekora civandinê ji tu kesi re bermade. Yeni Ülke hefteya çûyi dîsa hate civandin. Hejmara wê ya 37. bi biryara DGM a İstenbolê hat komkirin.

Berpirsiyare karê nivîsan ê Yeni Ülke, Yusuf Cacim bi van gotinên jêrin ev komkirin protesto kir: "Ji niha pê ve ez tu tişt nabêjim."

Heta niha ji 37 hejmarê Yeni Ülke, 33 hejmar hatine komkirin.

Rewşa zîndana Amasyayê dijwar e

Ji cejna Newrozê û vir ve ji aliyekevî ve dewlet "şefafî û demokrasiya xwe" li ser gelê Kurd didomîne ji aliyekevî din ve jî li ser girtîgehan xezeb dibarîne.

Piştî girtîgeha Eskişehirê, iro jî, eziyet û kotekiyê li girtîgeha Amasyayê dimeşîne.

Di derbarê ev pest û zilma li girtîyan tê kirin de malbatêni girtîyan nêrinê xwe bi vî awayî anîn ziman:

"Birêvebirê girtîgeha Amasyayê pest û kotekiyekke fizikî û psikolojîk li ser girtîyan bi kar tîne. Şükrü Öztürk ne tenê birêvebirê girtîgehe ye; ew wezîre edaletê ye jî. Ji ber ku ji MHP ye û ji demek dirêj ve li Amasyayê wezîfe dike. Şükrü Öztürk bi destûra daîra taybeti vê zilmê dike."

Komela malbatêni girtîyan jî vê daxwiyanîye ji rojnameya me re kir: "Edî hêdî hêdî kifş dike ku zîndana Amasyayê, di hêla zilm û zorê de, ji ya Eskişehirê jî derbas dike. Birêvebirê zîndana Amasyayê li gora dilê xwe û kîfa xwe bi ser girtîyan ve diçin. Ger qîma wan were daxwazên wan tînin cih, qîma wan neyê guh nadîn girtîyan û di ser de ji ês û tadayî li wan dikin. Weşanên ku têni girtîgehe pêşî dikevin destê birêvebiran û nadîn girtîyan.

Divê komel û saziyên demokrat li hember van kotekiyen bêdeng nemînin."

Ji dewletê, MHP û Ülkü Ocakları pê ve tu kes li wan xwedî dernakeve

Cih li Hizb-î kontra teng dibe

● Hizb-î kontra şebekeyek "Özel Harp Dairesi" (Daire Şerî Taybeti) ye û ji demekê ve mirovîn welatparêz dikujin. Ev şebeka cînayetê bê xwedî maye, ji dewletê, militanen Türkîş û Ülkü Ocakları pê ve tu kes lê xwedî dernakeve. Misilman ji herkesi behîr xwe ji wan dûr dixin.

Piştî ku cerdevan û cehşikê gundan (korucu) iflas kirin. Û ji bo vegerin efû flan bu, dewletê dest bi lîstikeke nû kir. Hizb-î kontra wê demê derkete holê. Ew jî perçeyek ji politikayen dewletê bû, ku ji berê de li dijî gelê Kurd bi kar tanîn. Bi kuştina Mikail Bayrû, xwestin ku dijminatiyê bixin nav misilman û İseviyan, lîstik neçû serf. Pişt re û niha jî dest bi kuştina gundiyyen Kurd, ên ku ji ber zordariya dewletê ji gundê xwe barkirin û hatine bajaran, kirin. Xwestin ku gerfla û gelê Kurd ji hevdu qut bike. Lî di vê de jî serfiraz nebûn.

Plana cinayetên hizb-î kontra tev de li şubeyen "Özel Harp Dairesi" û li emnîyete çedîkin. Heta niha

tu livbaziyyen ku bi serê xwe kirine û ji xeynî ku ji dewletê re xizmetê bike tu armâna wî tune. Gelê Kurd, hizb-î kontra baş naskir. Roj bi roj hêrs û kîna dilê gel mestir dibe. Herkes ji hevdu dipirse: Ji bo ci qatîlê ku em digirin dewlet ji bo wan tehqîqatê nake? Çima rojekê di bin çavan de dimînîn û roja din berdidin? Li pêş çavên leşker û polisan xelkê dikujin, çima mudaxale nakin?

Alîkarê û hevalbendê hizb-î kontra namînin. Weke ku di Rojnameya Daily News de tê nivîsandin Hizbulah tîkiliyên xwe û wan încar dike û hizb-î kontra wek liqekî ordiya Tirk dibîne. Misilmanen Tirkîye û Kurdistane jî hêdî hêdî bêdengiyê

Mîrdîn Başbuğ ve carê ji dixwazin rola xwe li dijî gelê Kurtî bilizin.

dişkînîn û hereketen kontra rexne dikan. RP tîkiliyên xwe û wan încar dike. Akdoğu-İb da jî hizb-î kontra mîna liqekî MİT'ê dibîne.

Ji militanen MHP yê kevin û Ülkü Ocakları pê ve, tu kes hizb-î kontra naparêze. Faşist û nîjadperesten Tirk, kî dijayediyâ gelê Kurd bike, ew hevalbendê wî ne.

"Yeryüzü" kovareke nîjadperest û faşistên Tirk e. Berpirsiyare gişî Burhan Kavuncu, berya 12'ê îlonê

Alîkarê Sekreterê Gişî û Ülkü Ocakları bû. Ji doza Ülküciyî li Enqere, di hepsa Mamaqê de raza. Giş berpirsiyare û xebatkarên Yeryüzü, sîcîla wan vekiriye, hemû ülküci ne. Em du-sê perçeyan ji rûpelên Yeryüzü diweşînin. Weke tê dîtin tu tîkiliyâ wî bi rastiyê re tune.

Yeryüzü ji bo alîkariya hizb-î kontra li dijî Kurdan seferber dike. Şerî Kurdan şerî hebûnê ye. Tu kes nikare bisokinîne.

Rojnamevanê turkish daily news I. G. İmset:

'Gelê Kurd û Hizb-î kontra'

turkish
daily news

Turkey's First And Only English Daily

PKK-Hezb

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with the PKK. Since both organizations are against the state and the people have had the time to befriend each other, they have no running problems.

According to one pre-Iranian Hezbollah source, who has recently been to the region, the mainframe of the organization has no relation with the clandestine activities of the PKK and maintains close ties with

Tarîxdê Kurdan di yew riperro zerên:

Serehewenayışê Diyarbekirê!

Diyarbekir di atmosfera sîyasî tim û tim germin a. Kes şeno tansiyonê sîyasîyê Kurdan Diyarbekir di peymawo. Diyarbekir, tarixdê mayo sîyasî di timu biya wayirê yew rolê bol girdi. Awanbiyayış Cumhuriyetey Tîrkan ra pey Diyarbekir kar û xebata Kurdanê rî biya yew merkezo sîyasî. Biya merkezê kultur û roşanbînî zî. Çi verê û zi zî nika partî û organizasyonê Kurdan Diyarbekir di awan biyî ya zî organiza xwino verên tiya ra dest pey kerdo. Zafiney Kovar û rojnameyê Kurdan Diyarbekir di çimê xwi akerdi. Miting, protesto û sewbî aksiyonê politiki heme cayan ra ver, verê Diyarbekir di binî. Ninan ra teber Şêx Seîd ra bigirê hetanê nika, Diyarbekir, hinzaran reyra şehîdanê Kurdistanê rî biya war. Diyarbekir, Kurdistan di çimê welatperwerye Kurdan bi. Diyarbekir şaristanê universitan û mektebandê berzan a. Diyarbekir merkezê bazirganey a. Helbet merkezê mekanizma Dewleta Tîrkan zî Diyarbekir dir a. Hefîra kes şîno vajo St. Petersburg Şoreşa (devrima) Rusan di cay jay çiyo, cay Diyarbekir zî şoreşa Kurdan di o yo. No

fonksiyonê Diyarbekir ewro hina vêşî biyo. Aw semedra hem çimê dostan û hem zî çimê neyaran (duşmenan) Diyarbekir ser o yo. Diyarbekir ey kam ba serkertiş zî ey ayê yo.

Di serfi ver çaxo ki Adara 1990 di serehewenayışê (serihil-dana) Cizir û Niseybîni dest pey kerd, yew rojnamenuştoxê Swêdij wina nuştbi: "Serehewenayışê Kurdan çaxo ki Niseybîn û Cizre bêro şaristanandê zey Diyarbekir xelasey Kurdan nîzdî bena". Hewna rojnamenuştoxê

bawer kerdinî do nê serehewenayışê çend serfi ra pey ançax Diyarbekir biresi.

Zeki yeno zanayış serewenayışê Kurdan texmînan ra zaf rew ame resa Diyarbekir. 10'ê aşma (menga) amnaniya miyanın (Temmuz) 1991 di Diyarbekir yew ray ver a Dewleta Tîrkan sere hewena. No serehewenayış yew serehewenayışo tarîxi yo. Tarîxdê ma di cirray se hinzar Kurd semedê xayandê polîtikan yew cadi pêser nêbiyo. Helbet muhîmey û pîley (girdey) nê

serehewenayış tenya tenya bi zafey merdiman reyra izeh nêbeno. Tarîxdê ma di cirray ehendey Kurdan têreyra ver a Dewleta sloganê nêşeti û lej nêkerdo. Hewna tarîxdê ma di cirray Kurdan ver a Dewleta politika xwi ehendey eşkera û zelal nêkerda.

Serehewenayışê Diyarbekiri tarîx lejê Kurdan di zî yew zîrve yo. Ebi nê serehewenayışê tarîxdê Kurdan yew qonaxo newe dest pey kerd. Ebi nê serehewenayışê prosesa milletbi-

yâşî Kurdan yew hewado gelek lez aver şîya. Kolonyalîstanê Tîrkan Diyarbekir di derbey mergi werdi. 10'ê aşma amnaniya miyanın di se hinzar Kurdan xwiserbiyayış û azadî waşt. No yew heti ra zî yew referandum bi.

Kiştî binî ra serehewenayışê Diyarbekirê pers û problemê şoreşa Kurdistanê hina kem kerdi. Tayn munaqeşey qedînay. Naşt-daş vajiyaynî: Kontrolê Gerillayan koyan û dewan di, qeza û şaristananê wîrdêkan (şenikan, qîçkan) di esto, labelê şaristananê gîrd hema Dewleta reyra yi, ya zî bê teref i. Nêmey Kurdistanian şaristanan dir i, çaxo ki şaristananê paştey gerillay û dozda Kurdan nê ki na mesela nêşana sere. Hewna Dewleta vatinî; PKK dewîjanê nor û dorey sînorî xapênenâ. Kurd azadî nêwazeni, yew problemo anasarençinî yo. Béguman nê propagandayê anasarenzân zaf-tay şarî ser o tesîr kerdinî. Îlehim Awrûpayijan ser o bol tesîr kerdinî. Lejo sîvîl wexto ki payteş xwi bido lejê gerillay zaf bi tesîr beno. Cora serehewenayışê Diyarbekiri heme heti ra prestij û hêzê şoreşa Kurdistanê vêşî kerd û şarî miyan di, serey milleta Kurd berz kerd. Dostê Kurdan vêşî kerd û persa Kurdan kerd, yew persa internasional. Serehewenayışê Diyarbekirê şaristananê zey Wan û Agirî rî zî bi yew mîsaldo erjiyaye.

Serehewenayışê Diyarbekirê ver a bêbextey, zalimey û goniweriy Dewleta Tîrkan yew protestodo şîya yo. Mesajo ki Kurdistanian Diyarbekir di da Dewleta, no bi. Ma şima na heri ser o nêwazeni. Şima rew ya zî erey do nê Welati ra hesir bi şeri. Şima bi kîşîşê Wedat Aydinî reyra nîşî ma bitersnî. Ma pêrû Wedat i. Ü merg ra nêtersenî. Do gerilla qesasê Wedat bigêro.

Mesaj zaf eşkera û bi qerar bi. Ebi inhewa perdey ridê Dewleta Tîrkan kewti. Dewleta ki verê xwi nimitinî û şar kîşînî, mecbûrî xwi eşkere kerd. Teroristey Dewleta Tîrkan Diyarbekir di ıspat bi. Herkesi çimandê xwi ver di dî ki, na Dewleta neyarê milleta Kurdan a.

Nê rojan di yew serrey serehewenayışê Diyarbekirê qedêno. Diyarbekir na yew serri miyan di gelek hedîsandê pilan û bî war. Vîjinayışê parlamentaran di, roşanê Newrozî, di, Heznê Millî di, Diyarbekir xwi dost û duşmenî nawit. Diyarbekir lejê welaftî cay xwi eşkera beylu kerd. Çi heyf ki na yew serri miyan di Diyarbekir di gelek welatperwî (welatsînayoxî) zî şehîd kewti. Maranê ma Berê Mêrdin di hewna tililiyey xwi veynay. Gorê Wedat Aydinî û ey şehîdanê bînan, Diyarbekirjan rî bi yew ziyara qedîm. Ewro Diyarbekir xwiverû dana. Heme hefi ra eşkera ya, Dewleta Diyarbekir di vinî kerd. Diyarbekir ey ma ya. Diyarbekir ey kamî ba, Kurdistan ey ayê ya!..

Civîn ji bo bîranîna şehîda Kurdistanê Mizginê

Almanya-Welat

"Şehîd nemirî ne!", "Jiyana rast şehîd bi xwe ne!". Di bin van sernivîsan de, yên ku iro li Kurdistanê bûne gazî û bangê berxwedan û jîyanê, di roja 21'ê Hezîranê de li "Navenda Kurdistan" ya bajarê Bonnê (Almanya) ji bo bîranîna parewana şoreşa Kurdistanê, qehremana gelê me, rîheval Mizginê civînek pêk hat. Civîn

ji hêla Yekîtiya Hunermendê Welatparêzê Kurdistan-HUNERKOM ve hatîbû çekirin. Di civîn de bêhtirî sed (100) welatparêz besdar bûn.

Besî ku civîn dest pê bike, hevalên besdar bi kîliyeke (deqeqe) bêdengiyê ve rûmeta bîranîna şehîden şoreşê girtin.

Civîn endamekî HUNERKOMê, hozan H. Sefkan vekir. Ew di nava dengkirina xwe de

bi dûrfirehî li ser dewra hunermend û hozanan di têkoşîna rizgariyê de rawestiya.

Di nava têkoşîna neteweyî de rewşenbîr û hunermendên welatparêz jî, cihê xwe yê bi rûmet girtine, herdem bi kul û êşa gel dihesin, li ser dinivîsin û dibêjin. Wan xwe nedaye hêlekê, lê belê mil bi mil li çiyan bi keç û xortan ve ketine cengê azadiyê...

Gelê me qehremanên xwe yên hunermend û hozan wek pakrewanen neteweyî Sefkan (Celal Arcan), Xebat, Dijwar... herdem bi bîr tîne. Di nav karwanê pakrewanen de qehremana mezin Mizginê jî heta hetayê cihê xwe yê şeref û namûsê girt..."

"... Bîranîna şehîdan ew e, wekî mirov xwe bike hêz, taybetiyen wan di kesaniya xwe de pêk bîne, hingê tu dikarî bibêjî ku min şehîd anî bîra xwe. Ger ku bîranîn ne wiha be, tu nikarî şehîdan jiyan bikî û rîberiya wan ji rîveçûna xwe re bikî ronahî..."

Ev gotinê Serokê Eniya Rizgariya Neteweya Kurdistan Abdullah Öcalan, bûne bingeha axavtina li civînê, lewra jî, hunermend û hozan Seyidhan li ser vê xala gîrîng dûr û direj rawestiya. Ew dengkirina xwe ya li ser şehîda nemir Mizginê awa anî ziman:

"... Rîheval Mizgin ne tenê hozan û rewşenbîr bû. Ew li gel karê hunerî bi perwerdekirina gel ve jî radibû, dizanibû gîrsen gel bîksîne nav refî têkoşînê. Mizginê bi bîr û baweriyeke mezin riya serxwebûnê girtibû.

Îro rîhevala me bi fizikî ne li nav me ye, lê berxwedan û têkoşeriya wê bê dawî di tevgera çanda neteweyî ya şoreşeriye de wê bijî û bidome, hemû nirxên wê û pakrewaniya wê di dilê gelê me û rîhevalen wê de tim û tim bijî.

Em şehîden xwe ji bir nakin. Di rojîn bîranînen şehîdan de evîna gelê Kurd ji bo şehîdan diyar dîkin û wan nemir dîkin.

Şopa xwe hiştin û çûn

Dagîrkerên Welatê me, dijmînatiya wan her ne bi mirovan tenê re ye. Ew dijminên daristanê me û heywanen me ne jî... Gava ew bombebaranekî dîkin, bi sedan dar dişewitin, bi sedan heywan dimrin.

Teyrên Kelaynak jî, yek ji wan teyran e ku hêdî hêdî weke cureyên xwe winda dibin. Sedem jî ew e ku mîna Kurdan hatine perçiqandîn û niha li ber qelandinê ne. Ev jenosîdeke (qetîsam) pîrr mezin e ku bi ser heywanan ve hatiye. Helbet ev qetîsam, ji bala xerîban winda nabe.

Sal 1990 bû. Di destpêka salê de, jinek Alman hatibû Kurdistanê, ji bo ku li ser rewşa vê teyrê bisekine. Bi rîz Sosyolog prof. Hella Schlumberger ji Riha'yê (Urfa) derketibû û ber bi qeza Bêrecûkê ve dicû. Jina Alman ji bo rewşa Kurdistan û teyrikan hatibû Kurdistanê.

Schlumberger piştî ku tê gîhîstin ku, teroristê mezin ziyyareta xwe qedand weke kî ne!..

Stiran û helbest

Were kurko dîno min go:
tu li ser bana meş meş neke
heylo delal
were kurko dîno min go:
tu agirê cigarê li min geş neke
heylo delal
were kurko dîno min go:
ez ya te me, xwe şas meke
heylo delal...
(Sora Botanî- Heyranok)

Ax lê Meyro, lê Meyremê,
dê fileyê, bav ecemê
lê, lê Meyro, lê Meyremê
Heft sala mame cemê

Ax lê Meyro, lê Meyremê
Dilkê min ne gitro xemê
lê, lê Meyro, lê Meyremê
lê Meyro, lê Meyremê

Ax lê Meyro, lê Meyremê
lê Meyro k'ânî k'ânî
lê lê Meyro lê Meyremê
Qewl- qirarê min te danî

Ax lê Meyro, lê Meyremê
Dibê tu ji qewla poşmanî
lê lê Meyro lê Meyremê
Dibe tu ji qewla poşmanî
(Cemîla Celîl- Kilam û Miqamê Kurda)

Dayê ez xatir ji te dixwazim
Xwendin û zanîn ez serfirazim
Nebêj keça min bûye eşqiya
Bûme partîzan li çol û çiya

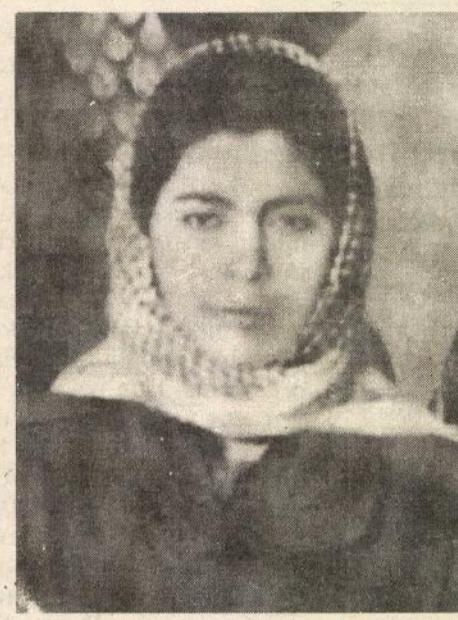
Diçim ser çiyan serê zozan an
Ji vî dîlî derînim van kul û derdan
De bes keç û xort em tev de rabin
Ji me hêvî ne ev'îl zîndanan
(Awaz- Hunerkom)

hemû kesî xwest ku deftera îstasyona teyrê Kelaynak ûmze bike û bîrânînan binivîsîne. Wê defter ûmze kir û di bin ûmza xwe de wiha nivîsand: Bîjî Tirkîyek serbix- we û Kurdistanê mîna wê...

Jina Alman hate girtin. Konsolosxaneyên Alman û gelê Alman, ji bo wezaretên Tirkîyê protestoyê mezin şandin. Jin hate dadgehkîrin û jê re 5 sal heps xwestin. Ew li zîndana Amedê (Diyarbekir) bû û li wir jînê Kurd pê daketin û moral danê.

Wezîren Alman name şandin ji bo wezaretên Tirkîyê û protestoyê mezin li Almanya çebûn. Lî Tirkîyê ev pîrek bernedida. Dawî ji Serokkomarê Tirkîyê re telefon kîrin. Piştî 12 rojan, jina Alman hate berdan. Dolivgeriya Tirk jê re digotin: "Tu terorîst î".

Jina Alman û Almanî baş

BÎNEVŞ EGAL

(1966-1989-Bêrîvan)

Ez tiştekî tenê difikirim; ew tişt jî ev e ku, ez dixwazim bi hemû hêz û çalakiyên xwe têkevim xizmeta welatê xwe, ji bo serxwebûn û azadiya Kurdistanê heya dawî ez têkoşînê bikim. Ji bo ku ez ji awira zanyariyê bilind bibim û ji bo têkoşîna rizgariyê çêtir kar û xebatê bikim, herdem ez kar û xebata xwe zêde dikim û gavê mezintir diavêjim.

AYFER TURHALLI

(1975-1991)

Ey dagîrkerên hov!
Baş li min
guhdarî bikin û
tiştên ku ez
ji we re dibêjim,
têxine mîjîyên xwe!
Eger tenq û top
û firokên we hebin,
yên me jî; ji bo vî geli
berxwedana me heye,
ji bo vî geli
û ji bo xaka niştiman
canê me heye...

REWŞEN ABDULSELAM

(1974-1991- Nujîn)

Ez van tixûbê (sinorê)
ku xistine
nava Kurdistanê
qet naqejarînim.
Ji bo hildana
van tixûban
û welatek rizgarkiri
gelek kar û xebat
li pêşya me heye.
Ev kar û xebat
dîrokî ye
û welatparêziyeke
dîrokî
dixwaze.

DAYİKA ŞEHÎD MEHMUD EHMED (1963-1989)

Lawê min welatparêzek kezep- şewiti bû. Wî li ser riya şeref û namûsê serê xwe danî. Min pîrr dixwest ku ew Kurdistanê serbixwe bibîne. Ez gazi tev dayikên Kurdistanê dikim:

Zaroyên xwe bi destê xwe têxine nav refîn gerîla... Wan bi destê xwe, bi çek û rest bikin. Bila tev herine heyfa bav û kalêñ xwe hilînin.

Serokê HEP a Amedê Hüseyin Turhallî:

'Qatilê Wedat emniyeta Amedê ye'

Hüseyin Turhallî

'Ez ji we re navê wan jî dikarim bibêjim. Navê yekî jî wan Metin e, ewê din jî navê wî Durdu ye. Wan Ismail Hakkı Kocakaya û Mizbah Doğru jî kuşt. Eger ku bêjin ev iñira ne bila werin, em dikarin van gotinê xwe ısbat bikin.'

Di vê hefteyî de ji bo bûranîna Wedat Aydin û qirkirin a 10'ê Tîrmehê (meşa cenazê Wedat) hûn ê çi xebatê bînîn cih? Programa we çi ye?

-Dema ku heval Wedat Aydin şehîd ket, di dawiyê de hinek tişt hatin nivîsandin, çi di rojnameyan de, çi di kovaran de û çi jî di pirtûkan de... Wedat yê gelê Kurd bû, hem ê gelê Kurd bû, zêdetir jî yê me bû... Lewra me got emê hinek tiştan biafirînin, ji bo wî jî me programekî çêkir.

Ji ber vê yekê ji programa 1'ê Tîrmeh (Temmuz)ê pê ve me di hundire partiyê de panoyek vekir. Wê di vê panoyê de di derheqê Wedat de heta niha çi hatibe nivîsandin hebe... Wekî din jî me bang li gel

Ku em 10-15 hezar kes bûna wê qetîameke mezin çêkiribûna. Lî belê ji her deverê Kurdis- tanê insan hatibûn. Ü bi yekîtiya xwe TC tîrsandibûn. Ger ew tîrs nebûna wê wek Dêrsimê, Koçgiriye, Palo û wek Sasonê qirkirinê mezin çêkirana...

Bîlîkîn. Emê wan pêşî di panoyê de daleqînin. Di dawiyê de jî bikin pirtûk û çap bikin...

Ji aliye din ve jî em bandeka wîdyoyê amade dîkin. Di vê bandê de emê jiyana şehîdê xwe Wedat bînîn ber çavan. Ev band heta 5'ê Tîrmehê amade dibe û di bîranîna Wedat de wê bê weşandin.

Di 9'ê Tîrmehê de jî emê herin goristanê û şehîdê xwe ziyaret bikin. Ew roj li ser gora Wedat wê helbest bîn xwendin. Malbata wî û mirovên pêşverû wê biyeypîvin. 5'ê Tîrmehê jî emê li partiyê panelekî çêbikin. Di vê panelê de Hatip Dicle, Ercan Kanar (Serokê Giştî ya İHD'ê), Baki Özilhan (Midûrê UBA yê ya Giştî) û Ahmet Karataş (Sekreterî HEP'ê yê Giştî) wê li ser

şehîdkirina Wedat Aydin û kuştinê ku ji alî kontr-gerîla ve têr çêkirin rawestin. Ji bo vê panelê me parlementerên Kurd û serokê Belediyêndi Kurdistana Bakur tevde vewwendîye (dawet kiriye). Em dixwazin ku mirovên me yêrewşenbîr û gelê me tevwerin wê panelê. Ez bawer im ku ev panel wê bi rewşeke pirr baş çêbibe.

Ji bo bûranîna Wedat û şehîdîn 10'ê Tîrmehê di programa we de mitîng jî heye an na?

-Belê... Emê ji bo wan şehîdîn xwe mitîngkê pêk bînîn. Mitîng di jiyan û doza gelê me de ciheke girîng digre. Merkeza Partiya me li Enquerê dixeble, da ku destûr bistînin ji bo mitîngê. Bi vî

Koçgiriye, Palo û wek Sasonê qirkirinê mezin çêkirana...

awayî û li gor programa me 10'ê Tîrmehê emê mitîngkê mezin çêbikin. Em dixwazin ku gelê me di vê mitîngê de jî yekîtiya xwe nîşanî dost û dijminê xwe tevde bide.

Dema ku cenazê şehîdî me Wedat anîne Amedê hûn jî dizanîn ku ji alî dewletê qirkirineke mezin çêbû. Tûmân taybetî, leşker û polîsan êrîşê ser gel kîrin û nêzîkî 20 insan hatin kuştin. Hûn bi ser vê bûyerê ve diçin, an jî hûn li ser vê meseleyî çi dîkin?

-Ez li ser vê meselê dikarim bibêjim ku di dîroka dinê de tu dewlet wek dewleta rom (Tirk) neheqî, zîlm û zordarî û qirkirinan ne kiriye. Ji ber vê yekê jî, ji wan re dibêjin "Tirkîn Barbar." Dema ew qirkirin çêkîrin li Israîl jî mehkemeyek hebû. Dîsa bawer im ku ew ji xwe

Israîl dihatin mehkemekirin. Wan leşkeran 3 mirovên Filistînî kuştibûn. Di dawiya mehkemê de ew leşker hatin cezakirin. Încax edaleta Romî ne weke yê tu derê ye. Ewqas mirovên me hatin kuştin û niha jî têne kuştin, di derheqê tu kesî de mehkeme venebûne. Ji wan xwînxwaran re dibêjin ku: "Hûn welat-parêzîn Kurd bikujin. Em li pişt we ne. Hûn netirsin." Ew jî ji wan gotinan cesaret distîn û êrîşê ser mirovên Kurd dikin. Edaleta Yahudiyan jî, ji ya Roma pirr li pêştir e. Dema 10'ê Tîrmehê ewqas mirovên me hatin kuştin, birîndarkirin, dest avêtîn namûsa me û malê me, dîsa ji em têne girtin û em di mehkemeyan de ceza distîn. Heta niha jî mehkema me didome.

Dema ku Wedat Aydin hat şehîdkirin, gelek tişt hatin nîşanîn 10'ê Tîrmehê di programa we de mitîng jî heye an na?

-Ez bi rehetî dibêjin ku Wedat ji aliye MIT ê, polîsîn siyâsî û Emniyeta Amedê ve hatiye kuştin. Em wan nasdi-kin. Ez ji we re navê wan jî dikarim bibêjim. Navê yekî ji wan Metin e, ewê din jî navê wî Durdu ye. Wan Ismail Hakkı Kocakaya û Mizbah Doğru jî kuşt. Dema ku Wedat birin nezaretê bi xwe re şehîdîn me yê din Hafiz Akdemir jî biribûn. Her du şehîdîn me jî, li ser gora 10 gerîlayan axivibûn. Di wê axaftina xwe de Wedat gotibû: "Li pey şehîdîn me êdî bes e girîn. Ji iro pê ve megrîn. Li ser gora wan kesk û sor û zer bixemîlinin û tilîli bikşînîn. Di dawiyê de her du jî girtin û Wedat şehîd kîrin. Ew dem Hafiz ne kuştin lê belê di demekî nêzîkî de ew jî kuştin. Eger ku bêjin ev iftîra ne bila werin, em dikarin van gotinê xwe ısbat bikin.

Ez wisa texmîn dikim ku kontr-gerîla pêşî bombe xistin lêsiwara serokê İHD yê Amedê û Batmanê Mustafa Özer û buroya kovara Özgür Halk. Di dawiyê de jî bombe xistin lêsuwara Sedik Tan. Armanca wan terorîzm e, da ku tîrsê bixin nav gelê Kurd û rewşenbîr û mirovên pêşverû. Dîsa bawer im ku ew ji xwe

re digotin: "Em mirovêkî pêşverû bikujin gelo, wê helwest a gelê Kurd çawa be... Gel çiqas pişt daye wan." Ew programek bû ji bo van pîrsan. Ü vê programê pêkanîn. Ji ber vê yekê Wedat hate qetîkîrîn. Di dawiyê de meş çêbû. Ku ji wan bihata wê ew mirovên de meşî de bûn giş qir bikirana. Lê belê di meşî de nêzîkî 100 hezar însan hebûn, nikaribûn ew çend însan qetil bikin. Bi tîrs ketibûn. Ku em 10-15 hezar kes bûna wê qetîameke mezin çêkiribûna. Lî belê ji her deverê Kurdistanê însan hatibûn. Ü bi yekîtiya xwe TC tîrsandibûn. Ger ew tîrs nebûna wê wek Dêrsimê, Koçgiriye, Palo û wek Sasonê qirkirinê mezin çêkirana...

Di dawiya vê hevpeyvînê de ji bo gelê Kurd tu bangeke we heye? Tu daxwazîn we ji rojnameya Welat jî hene?

-Em vê dibêjin: Daxwaziya me ji me heye. Dema ku em zarok bûn û heta niha jî, em bi zimanê xwe yê zîmkî nedîpeyivîn. İro Welat di armanca azadbûna gelê Kurd de cihekî girîng girtiye. Ji ber vê yekê divê em lê xwedi derkevin. Di dîroka dinê de yekîti cihekî girîng digre. Lewra em jî dibêjin, ku gele Kurd çiqas yekîtiya xwe xurt bike riya xelasîyê dê ewqas bi pêş ve here. Ji ber vê yekê werin bîranîna Wedat û şehîdîn 10'ê Tîrmehê em tev bi hev re dengê xwe bilind bikin.

Ji bo vê hevpeyvînê ez spasdare Welat im. Xebata we herdem bijî.

Jêrenot:

Panela HEP'ê 5'ê Tîrmehê ye û li Nilgün Düğün Salonu li saet: 15.00 an de dê çêbibe.

Gundê Wedat : Bismil-Kurthaciyan-Mezra gundik

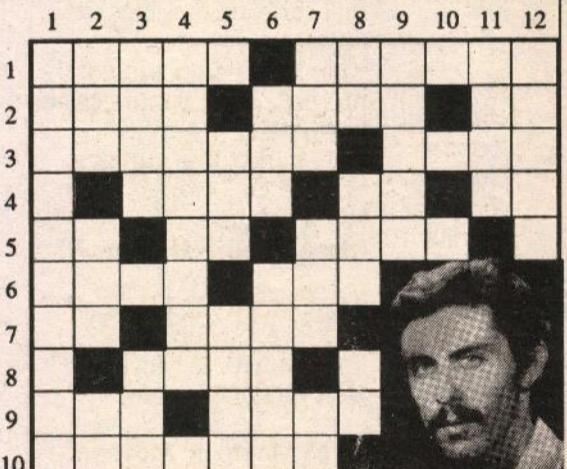
Hevpeyvîn: Sado

XACEPIRS

Amadekar: Rasto Zilanî

Ceperast:

1-Xelasî/ Yek	ji	1
şehîdîn	zîndana	2
Diyarbekir,	ku	3
berxwedana	di	4
1982 an de	5	
xwe	şewitandibû,	6
di wêne de	7	
tê dîtin	2-	
Xemgînî,	derd/ Careke	8
din	jî/ Notayek	9
3- 10		

Li gor baweriya misilmanan dawiya dinê/ Ji tiştekî, an jî ji karekî cudabûn, efübûn 4-Cezayê mirinê/ Kîteyek ku heyretê ifade dike/ Sembola Nîkelê 5-Nexweşî, jan/ Cînavka kesane yekemîn pirhejmar/ Têjikê hespan 6- Celebekî çekîn bi zirx/ Mirîşk çedîkin 7-Kîteyek ku nîvxweşiyê ifade dike/ Li Rojhilata Navîn navê gelekî 8- Mîhenga helbesten dîwanî 9-Rêcevan, hûresop an ciwan û xwendekarênu ku di kampên taybetî de têne perwerdekirin/ Yênu ku diçin Kabe'ê tewaf dikin 10-Alîkarî

Serejîr:

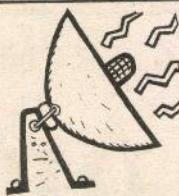
1-Hozanekî Kurd ê klasik, nîvîkarê Qewlê Hespê Reş 2-Navekî mîrân/ Li İranê mîr/ Namûs 3-Ava ku bi baraneke re gurr hildikiş/ Cihebi av, ne bejî 4-Yê ku hazır dike 5-Birayê bavê, ap/ Li welat navê bajarekî 6-Zeman, wext/ Hejmarek 7-Di şuna xelasbû, nema de tê bikaranîn/ Berîk/ War 8-Di notayê de dema seknî/ Hejmarek/ Sembola Tîtanê 9- Fîkr, dîtin 10-Sembola Hîdrojenê 11-Deş 12-Ji bo nemayîna agir û ronahiyê tê gotin

BERSİVÊN XACEPIRSA HEFTİYA ÇÜYİ:

Çeperast: 1-Celadet/ Camî 2-Emîr/ Biramak 3-Mes/ Baranî 4-Erazî/ İcaret 5-Dîn/ Rb/ An/ Ta 6-Aksîyon 7-Na/ Raber 8-Borînî 9-Ney/ Naz 10-Kadîn/ Se

Serejîr: 1-Cemedanî 2-Emerîka/ Na 3- Lîsans/ Bed 4- Ar/ İroyî 5-Bîryar 6-Eba/ Obîn 7-Tîrs/ Nenas 8-Raca/ Rîze 9-Canan 10-Amîr 11-Ma/ Et 12-İkta

NEQUSK
Amadekar
Aram Cem

Rewşenbir; mesûlê bûyeran û
jiyana civakê ye.

Wedat Aydin

11 leyistikvanên biçûk

Hebûn yanzdeh leyistikvanên biçûk
Mamoste Sedewam wan hîndikir leyistik
Wan hînkirin çawa xwe bi xwe birfîndar
bikin
Wan hîn kirin çawa li dijî komên dinê bi
binkevin
Di leyistikê de yek ket û nig şikest

Wan dehan pîr dijwar dileyîst
Lê gok nedidan hev, her kes ji xwe re bi
dilşewat
Ji bîr dikirin ser navê kê dileyizîn, kê wan
bijart
Baş difirotin nav û netewe
Yek di bin pera de ma û bêhn nema
Êdî man neh leyistikvanên biçûk

Şev cû û ro hat
Windakirin piştevanêni ji qulê dermeket
Mamostê Sedewam ser şikest
Çiqas Timlibinî rû maç kir û lê dilgirt
Wî dîsa jî nigê xwe da ber wan û yek ket
Êdî man heft leyistikvanên biçûk

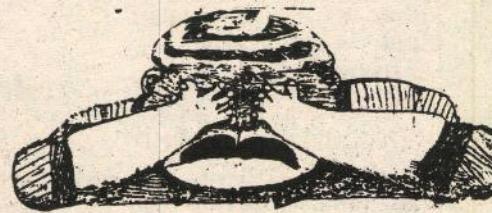
Mamoste xapok Buşo VAHŞİngton
Xwe ji Berdolarzanî (Berzo) kire jin
Berdolarzanî dil girt û veşartî bû
Çav ne li gokê, lê li jinê bû
Çavê gokparêz derxistin
Êdî man heft leyistikvanên biçûk

Ci bikin ci nekin
Gol nedîavêtin
Yek wiha nexwê ket
Ji welat derket
Li Viyana wan ew kuşt
Êdî man şes leyistikvanên biçûk

Hînbûbûn xulamtî
Ji bîr nedikirin Sedewamê ser şikestî
Gerîyan li Mamostekî wek wî
Dîtin Tîrko bi kîfxweşî
Wek dema berê yek fetisandin di avê de
Êdî man pênc leyistikvanên biçûk

Her pênc rûniştin li hev bi rovîstî
Li masê rîzkirin rakî û wîskî
Wan destê xwe dirêjkir û kirin gîfî
Fermo, fermo em bavêjin golekê
Di cihê futbolê de yek mir bi serxwesi
Êdî man çar leyistikvanên biçûk

Kom ji leyistikvanan hêrs girt
Ew reviyan ji welat
Gerîyan li welatê mişk, dahbe û xinzîran
Dest tîjî kirin rîxa wan
Ji vê bîhnê yek ket û nema leyist
Êdî man sê leyistikvanên biçûk
Komela futbolê wan berda
Wan çavê xwe berda İtalya
Xwestin bibin şampiyonê derva
Qêrîn kirin: em xwe difroşin bi dirawa
Buşo çoka yekî şikand û got hûn tenê ji min
re
Êdî man du leyistikvanên biçûk

Mamoste û her du kirin gale gal
Tîrko got gol bavêjin ya xwe
Koma we divê bikeve
Yek ê bibe Kaptan û yek wê bibe...
Futbol li serî ket û her kes dît mejûyê vala
Êdî ma yek leyistikvan

Bi tenê nikare futbolê bileyize
Xwest here ba komeke dinê
Lê komeke futbolê bi yanzdehan dileyize
Ku here ba komeke dinê dibin duwazdeh
Ev çê nabe.

Têgihişt û êdî zane
Ku bi tenê çê nabe
Mamoste pê kenîyan
Wî jî xwe kuşt
Êdî nema ev cehpe

TÎR

Musa Anter

Wedat Aydin

Ez nizanim bê ji bo Wedat ez bêjîm ci. Pêşî min divê ez wî ji
paşnavê (soyadı) wî, ji Aydin xelas kim.

Pîr şerm e j me re ku em navê Wedatê pak bi Aydin bilewitî-
nin. Gerek em bêjîn Wedat "Rohnî".

Bi rastî Wedat şewitî lê bi şewta xwe Kurdistan rohnî kir.

Erê li Kurdistanê pîr Wedat Rohnî hene. Lê Wedatê mezin ji
Kurdan re wek agirê Zerduşt (Axura Mazda) ye. Çîma em
nabêjîn şewata Wedat wek agirê Newrozê ye.

Ma emê çîma bêjîn, em bawer dikin ku agirê Wedat ji temamê
agirê Kurdistanê yê pîroz bilindir e.

Ma ezê ji te re bêjîm ci Wedat...

Pirsek şâîrê me Cigerxwîn heye û wiha dibêje.

"Zana dizanî ez kî me

Yê ker dibêjîn kafir e."

Wedatê Ezîz, rehet razê, ji xwe mirin û xew birayê hev in.
Mîrin xewek dirêj e.

Miletê te zane bê tu kî yî...

Di roja 1.7.1992 an de Wezîrê Tîrkan ê hundir, di rojnameyê
Tîrkan de dibêje: Wedat Aydin terorîst bû."

Ez difikirim heta niha kesekî wek Ismet Sezgin terorîzma
Kurdan tarîf nekiriye. Ji pîrsê Sezgin têr hînkin ku terorîzma
herêketek namûsî ye. Bi rastî jî wiha ye.

Ma ku Wedat terorîst be û sûcê wî ev be, bavo vellahî ez jî
terorîst im. Lê Ismet Sezgin ci dike, ji bavê xwe de bê minet be.

Pirsek Ismet İnönü heye û wiha ye: "Bi kîmanî divê mîrovê bi
namûs ji ê bê namûs mîrtir bin.

Wele em Kurd kesekî ji xwe mîrtir qebûl nakin.

Ismet Sezgin ci dibêje bila bibêje. Ew û Silêman Demirel bila
guh bidin hev, ma a me ci ye. Ew li gora hev in...

Pirsek Tîrkan heye, dibêjîn, "tezekten terazinin, boktan olur
dirhemî", yanê ku mîzânî ji rêx û tepka be divê dîrhem û xramê
wê jî ji gû bin.

Ma a me ci ye.

Em Kurd êdî hew malê xwe bi mîzânîn bi gû diwezinînîn.

Wedatê pak.

Em gelê Kurd giş ax û xwîna te pîroz dikin. Tu bawer bike bi
min ma be xwîna te li erdê namîne.

Sonda gelê Kurd ev e Wedat

Abdullah ÖCALAN

KADIN VE AILE
SORUNU

PIRTÜKA ABDULLAH ÖCALAN DERKET

Weşanên Melsa
Piyerloti Cad. No: 85 D/2-B
Çemberlitaş / İstanbul
Tel: 516 72 01

Tu rûmeta rojnameyanê pêşverû yî

Rojnameyanê Özgür Gündemê Hafiz Akdemir ji aliye
kontrayan ve bi xântî û awayekî hov hate qetilkirin. em
kuştina wî bi kezebeke şewitî protesto dikin.

Em di şexsê Hafiz Akdemir de hemû xebatkarê
çapemeniya serbixwe yên ku şehîd ketine bi hurmet û
giramî bi bîr tînîn. Ev qetîsamên derveyê mîrovahîye bi
tu awayî wê nikaribin van rojnameyanê welatparêz
bitirsînin ji ber ku ew êdî bûne dengê têkoşîna azadiya
gelê me.

Girtîgeha Saxmalcilar
Li ser navê girtiyen şoreşer û welatparêz
Abbas Yokus

Welatparêz û serokê Kurd Faîk Bûcak 26 sal berê di 5'ê Tîrmehê de hate kuştin

Sergovendê doza Kurdistan

● Di hilbijartinê giştî yên 1965 an de Faîk Bûcak berandamê serbixwe bû û 13.500 ray standibû. Ev rewş di nav malbata wî û di MİT'ê de dibû sebebê tirseke mezin. Di 5'ê Tîrmehê de li ser riya Ruha û Siwêregê ji teref endamên 'Şerîn Taybeff' ve hat birîndar kirin. Ji çîma xwe 14 gulle xwaribû, wî rakirin nexweşxana Ruhayê. Li vê derê polîsan nehişt ku doktor herin serê, 5'ê Tîrmehê hinek kes ku xwe weke doktoran pêçabûn ketin oda wî û kuştin.

Serhat Bucak

Avakarê T-KDP'ê û sekreterê wî yê ewil Faîk Bûcak 26 sal berê 5'ê Tîrmehê qetil kirin. Lî, dirêjahiya 26 salan ev serokê welatparêz ji dilê gel nikaribû derxe û bide ji bîr kirin.

Faîk Bûcak, di sala 1919 an de li bajarê Ruha, qeza Siwêreg, li gundê Hadrayê ji dayîka xwe bû. Xwendina xwe yê ewil li nehiya Herherî, li gundê Kazo kuta kir. Dayîka wî Qudret Xanim ew bi hisêneteweyî mezin kir. Û wî tu car çîroka dardekirina xalênen xwe, ji malbata Mîrdeslî Şukrî û Nûrî Beg ji bîr nekir. Tîstekî din jî hebû ku ji bîra wî ne dicû, ew jî, ew dema ku diya wî ji teref cenderman ve avêtin feleqê bû. Faîk Bûcak bi vê rewşê mezin bû û ev ramanên wî yên welatparêzî, li Lîseya Melatê berhemên xwe dan.

Di 1940 an de, di unîversîteya İstenbolê de faqulteya Hîquqê kar kir. Ew û kurê xalê wî M. Remzi Bûcak, hevûdu li vir naskirin. Pişti vê naskirinê, welatparêziya Faîk Bûcak bi pêş ket û gihîst zanyariyekê. Li İstenbolê bi Musa Anter û M. Remzi Bûcak re di avakirina "Dicle Talebe Yurdu" de rîsteke mezin girt. Dîsa bi M. Remzi Bûcak, Yusuf Azîzoglu, Ziya Şerefhanoglu û Musa Anter re "Cemiyeta Xelaskirina Kurdish (Kürtleri Kurtarma Cemiyeti)" danîn. Sonda ku ew roj, li ser al, Quran û çek dabû heta mirina xwe parast.

Faîk Bûcak sergovendê "Şevîn Rojhilate (Doğu Geceleri)" bû û rûmetek mezin dida folklorâ kurdî û pêşvebirina wê.

Ji destpêka xwendekariya xwe ve di nav têkoşîna gelê xwe de bû. Astengiyê ku derdiketin pêşîya wî, ji xwe re nedikir mesele. Nan nedîtana rojî digirt, cilet tûnebûna rî berdida, ev helwesta Faîk Bûcak kir ku hevalen wî jê re bêjin "Gandiyê Kurdish." Helbesten xwe yê herî delal di wê demê de nivîsand. Ew ji wek şairê Hindî 'Tagor' di helbesten xwe de felsefa xwe dineqîsand. Di helbesten xwe de ji bo Kurdên xizan ji Xwedê re jî sitem dikir. Gazin ji Xwedê re yek ji van helbestan e:

*Ne nan e, ne dan e, ne şîv û ne taşte
Ho Rebiyo, evqas derd û bela ji ku tê
Te dewlemendî li me girt,
edi em bûne xizan
Hiş di serê me de nema,
belê ma gêj û nezan
Çavan jî bigre, bila ronahî
bibe zilmît
Çi kim lewra, pêşkera derd
û xem para me ket
Ma nifir li me bûye, kes
pîgar nade mîra
Heval silav nade, pirs nake
bav û bira
Rê li ber me wînda bûye,
nizanîm ku de biçim
Rebî ji tîna be'ecîm, sekînî:
me li ber çem*

Di jiyana xwe de tu car sekne jî xwe re nekiriye kar, Di 1962 an de dageriya welatê xwe û li cem gundiyan li

herdem bi livbaziyeke xurt, di nav kar û barên welatê xwe de cihê xwe girtiye. Ev welatparêz jîr, ne tenê di teoriyê de, belê di karvani (pratîk) yê de jî, xwe gihadibû merhaleyekê bilind. Di helbesteke wî de ev rewşa wî gelek delal tête dîtin:

*Rabûn ser mizgeftê mela
Bandikin didine sela
Dixweynin lavjana şer
Dibêñ "bikuj bo hûn bijîn"
Gazi'l te ye, de haydî lesker
Rabe ji xew bimeşe şer
Bigurmije nola ewran
Bidin tekbir Allahû Ekber,
Allahû Ekber*

Di sala 1949 an de, li Antakya dest bi dadger(hakim)iyê kir. Li pansiyona xwendevanan, ji xwendevanên Kurd re dersên folklorê dida û hisê welatparêziye di serê wan de dineqîsand. Di dema dadgeriya xwe de, herdem ji bo gundiyan xizan xizmetê dikir. Ev tevgera wî jî li xweşiyê axa û berpirsiyaren dewletê ne dicû, ji ber vê jî gelek caran hat sirgûnkirin. Di sirgûna xwe ya dawî de ıştîfa kir û li Ruhayê dest bi ebûqatiyê kir.

Li Ruhayê jî, bi pirsgirêkên gundî û xelkên xizan ve daket û wan li dadgehêne dewletê parast. Di wê demê de ket mehkemeyen Musa Anter û Rojnameya "İleri Yurt". Di 1959 an de, ji ber ku bi '49' an re nehatibû girtin pirr li ber xwe ket. Di 27'ê Gulana 1960 an de, tevî bavê xwe û malbata xwe ve, bi nokeriya hinek kesan hat girtin. Di Çilaya Pêşîn a 1960 an de tevî '55' Kurd sirgûnê Balikesîrê bû. Di dawîya sirgûna xwe de çû Enquerê û jî bo dagere welatê xwe bi MBK (Cuntaya wê demê) re kete şerekî dijwar.

Di wê demê de li ser "Reforma erd" xebatên wî hebûn. Ji ber van dîtinê wî, çapemeniya Tirk jê re digotin "Axayê Sosyalist."

Di 1962 an de dageriya welatê xwe û li cem gundiyan li

12.7.1961, Faîk Bûcak (di ortê de) li Kızılay/Enqere

ember axayên herêmê kete şerekî dijwar.

Di sala 1963 an de di nav Bûcakan de dubendî derket û xwîn hate rijandin. Ji bo kuştina Faîk Bûcak, zemîn hatibû amadekirin.

Di 1960 an de ji bo hilbijartinê Senatoyê, ji Agîrî bû berendam. Armanca wî ew bû ku bi navgînên hilbijartînê dengê xwe bîghîne gelê xwe û wan hişyar bike. Gund bi gund geriya, bi zimanê gelê xwe dîwarên li ber hişyarbûna wan ku ji alî dijmin ve hatibû avakirin, yek bi yek hildiweşand. Ew dengê wî yê bi bawerî, hê jî di nav gund û bajarên Serhedê de olan dide.

Di sala 1965 an de, bi Fehmî Bilal (Firat), Seîd Elçi û Omer Turhan re dest bi xebatên avakirina T-KDP (Partiya Demokratî Kurdistan) kir. Di nav xebatên amadekirina programa partiyê de cih girt û di 1966 an de jî bû Sekreterê Giştî ya T-KDP'ê. Ji ber divîtîyen programa partiyê, partî û rîexistinê her çar perçen Kurdistanê wek bira dihatin qebûlkirin, ji ber vê jî avabûna partiyê bi nameyekî ji van partiyen re bi rî kirin. Yek ji van nameyan, ji Polît buro û serokê KDP'ê re jî hatibû şandin. Ev name ket destê MİT'ê. Wek niha, wê demê jî, istîxbaratâ Tirkîyê û partiyen li Kurdistanâ Başûr di têkiliyê de bûn û ev parti jî gotina Tirkîye dermediketin. Serokatiya I-KDP'ê dixwest Kurdistan Bakur li cihê xwe rûnîn û tu rîexistin ava nekin, daku enqere ji wan nekeve şikê. Ji ber van sedeman jî, ji bo MİT'ê bidest-

xistina vê nameyê ne tiştekî gelek zor bû.

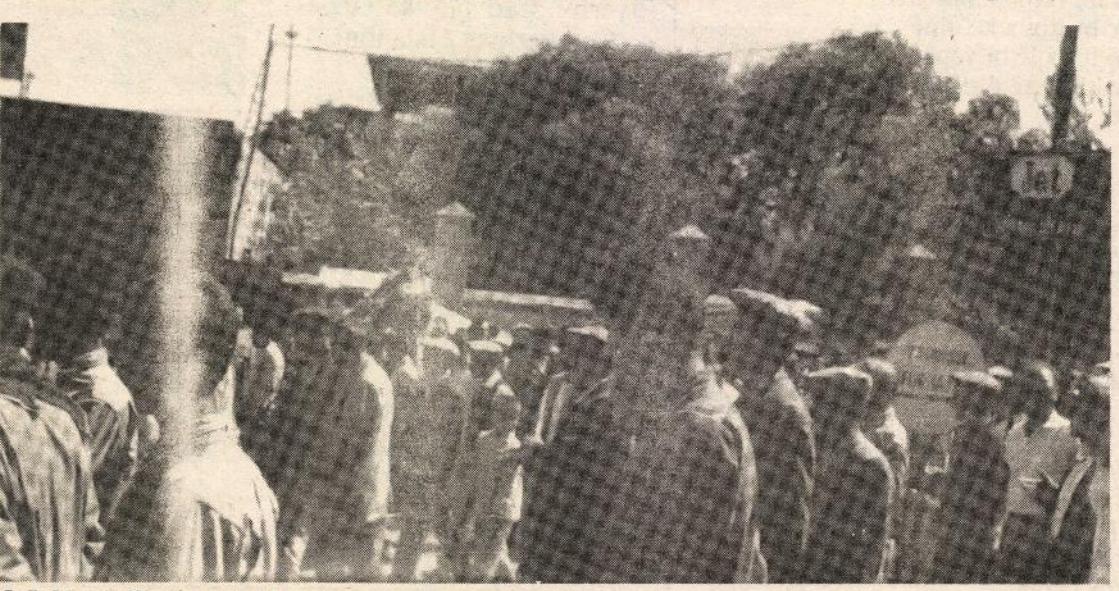
Piştî van bûyeran hikûmeta Tirk li dû bû ku, Faîk Bûcak ji holê rake, daku bi vî awayî rîexistin jî belav bibe. Ji bo wan, dijitiya di nav Bûcakan de tiştekî gelek xweş bû û temamî giraniya xwe dan ser vê mesele

Di hilbijartinê giştî ya 1965 an de Faîk Bûcak berandamê serbixwe bû û 13.500 ray standibû. Ev tiş di nav malbata wî û di MİT'ê de tirseke mezin peyda kir. Di 5'ê Tîrmehê de li ser riya Reha û Siwêregê ji teref endamên 'Şerîn Taybeff' ve hat birîndar kirin. Ji çîma xwe 14 gulle xwaribû, wî rakirin nexweşxana Rehayê. Li vê derê polîsan nehişt ku doktor herin serê, 5'ê Tîrmehê hinek kes ku xwe weke doktoran pêçabûn ketin oda wî û kuştin. Faîk Bûcak sonda xwe yê mirinê ku di helbestekî xwe de gotibû anî cih:

Sonda me mirin e, di riya te de welat

*Kefen kirâsê me ye,
ferman li me hem xelat
Xinc li dinê mirîye, ji bo
me maye xebat
Xwîna me hat firotin, pê
bikirin Kurdistan
Em dîltiyê naxwazin, ji me
re rûmet e goristan*

Belê Faîk Bûcak hate kuştin, lê tovê ku van şervanên nemir weşandine axa Kurdistanê, roj bi roj şîn bû geş bû û gur bû. İro piştî mirina Faîk Bûcak bi 26 salan, neviyên van şehîden me, di têkoşîna rizgarkirina Kurdistanê de bi ronahiya giyanen kalanê xwe roj bi roj pêş de diçin û çavêwan li paş nahêlin.

Faîk Bûcak, Wezîfeya dawî

Nivîskarê Kela Dimdimê Jan Dost:

'Divê torevanê Kurd ne dûrî doza gelê xwe bin'

● "Bi zimanê erebî, min pirtûkek li Şamê (Paytexta Sûriye) çap kir, ev pirtûk li ser ristevanê me yên Kurd e û niha, dîwaneke min a helbestan li ber çapê ye, ew bi zimanê kurdî ye. Ez niha jî Mem û Zîna seydayê mezin Ehmedê Xanî werdigerînim û şirove dikim zimanê erebî, min pirtûka Abdulah Ibn-ûl Muqafe yê navdar "Kîlîle û Dimne" wergerandiye kurdî, lê hîn çap nebûye. Hîn gelek nivîsandinê min hene, lê mixabin ji destê min nayê ez çap bikim."

Sâîrê Kurd, nivîskarê pirtûka "Kela Dimdimê" Jan Dost di dawiya meha Hezîranê de navenda rojnameya me ziyaret kir. Me jî ev wek fîrsetek dît û bi vî sâîrê ku li rojavayê Kurdistanê rûdîne re hevpeyvînek çêkir. Di hevpeyvîna me de jî çawa ku diyar dibe, Jan Dost ne tenê saîr û nivîskar e; ew bi dîtin û ramana xwe baş nîsan dide ku welatparêz û şoresvane-kî bi bîr û bawerî ye.

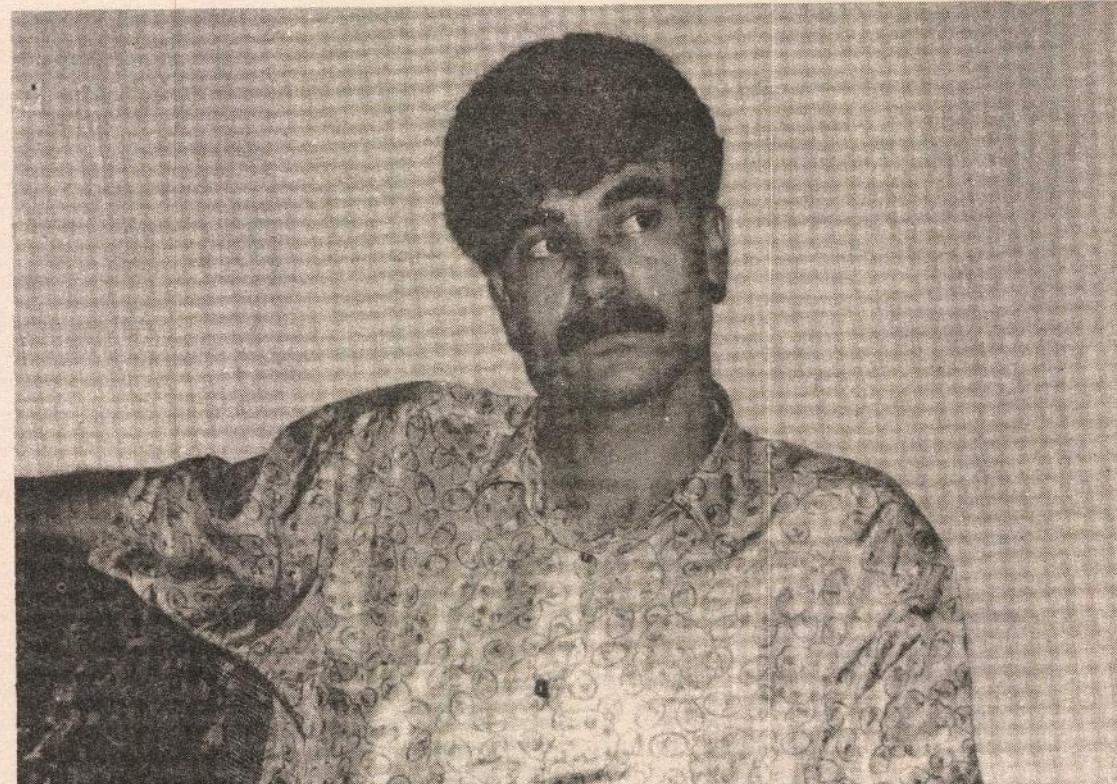
Ev sâîrê ciwan, dema em pê re gitexilîn, me dît ku ne tenê bi wêje û helbesten kurdî, lê bi berhemên wêjeyî û politîk ên hemû dînyayê re eleqedar dibe û heya wî ji her pêşveçûnê neteweyî û navneteweyî heye. Çawa ku ew jî di bersiveke xwe de dibêje, "wek mîseke hingiv, ji bo piçek hingiv li ser gelek gul û kulîkan" geriya ye.

Ji kerema xwe re, hûn dikarin pêşî, xwe ji bo xwendavanê me, hînekî bidin naskirin?

Şamê (Paytexta Sûriye) çap kir, ev pirtûk li ser ristevanê me yên Kurd e û niha, dîwaneke min a helbestan li ber çapê ye, ew bi zimanê kurdî ye. Ez niha jî Mem û Zîna seydayê mezin Ehmedê Xanî werdigerînim û şirove dikim zimanê erebî, min pirtûka Abdulah Ibn-ûl Muqafe yê navdar "Kîlîle û Dimne" wergerandiye kurdî, lê hîn çap nebûye. Hîn gelek nivîsandinê min hene, lê mixabin ji destê min nayê ez çap bikim.

Heta niha di nav sâîrên Kurd û yên dînyayê de, êdî zehf hûn li ser kîjan rawestîne û hûn kîjan diecibînin? Di sâîrîya we de hûn di hikarî û bandoriya kî de mane?!

Mirovê saîr (ristevan) weke mîşa hingiv e, ji bo piçek hingiv çêke, li ser gelek gul û çîçekan digere. Min helbesten her mîletî xwendine, lê bê derew ez neketime bin hîkariya tu sâîrî. Di nav Kurdish de kîfa

JAN DOST: Di nav sâîrên Kurd de kîfa min ji Şêrgo Bêkes û Gozan re tê.

ne, em ci di pesnê wan de bêjin kêm e, ew bi xwîna xwe helbestan li ser serxwebûn û azadiyê dinivîsin. Eger min destaneke wek "Kela Dimdimê" diyari gîyanê wan yên weke berfa sipî û paqîj kiriye tu carî ne pir e.

Şehîd her sibe, rûyê Kurdistanê bi xwînê dişon, ji bo ew rû herdem ges û narîn be. Ji ber vê yekê, min pêwîst dît, ez destana xwe diyarı şehîdan bikim.

Hûn li ser pêşveçûna Bakurê Kurdistanê çîqas agahdar in? Li gor agahdariya we, hûn vê têkoşînê çawa dibînin û dinirxînin!?

Ez di dawiya Kela Dimdimê de dibêjim:

"Ji Kurdistanâ Bakur Rojhîlat

Di şewqê de ma seranser welat."

Di nîrîna min de, têkoşîna vî perçeyî, rojekê pirr bi şewq e, li me hilatiye, em ji tariya hezar salan derxistin, me bi wê roja zêrîn baş ber xwe dît. Çavên me Kurdish tevan li vî perçeyî ye, xelasiya me ji bindestiyê wê ji Agirî û Botanê dest pê bike, têkoşîna vir hêviya me ya mezin e, xwîna hezaran şehîdan, bê guman wê di nêzîk de me bîghîne serxwebûnê.

We ji ber ci nivîsandina "Kela Dimdimê pêwîst dît?!"

Gava mîletek li ber xwe dide, her ristevanek (şâîr) divê xwe têxe xizmeta vê berxwedanê, divê gerîlayen torevanî çêbibin. Xameya di destê torevanan de, ne kêmî tivinga li ser milêne pêşmergeyan e. Ji ber vî awayî, min pêwîst dît ez vê destanê binivîsim. Destan destana berxwedan û mîrxasyîye ye. Divê em torevanê Kurd, ne

dûrî doza mîletê xwe bin. Ristevanekî weke "Lord Baynon" ji welatê Ingiltere hat ji bo serxwebûna Yewnan ser kir, içar cîma ezê bi xameya xwe ji bo welatê xwe şernekim?

Hûn serokatiyên Başûrê Kurdistanê çawa dibînin (Telebanî, Berzanî û hwd.)?!

Ci kesî ji dilê safî, xebatê ji mîlet re bike, ez wî li ser serê xwe datînim û ci kesî bi doza gel bilîze, divê destê wî bê jîkirin. Di destana "Kela Dimdimê" de bi xwe, bersiva vê pirsa we heye. Mirxan ji ber dilopên Osmaniyan, xwe da ber barana Sefawiyân û me dawî dît, Sefawiyân ci bi serê wî anîn.

Kurd dibêjin: "Rî dibe post, dijmin nabe dost." Ez pirr ecêb dimînim, çawa yek destê xwe dixe destê dijmin, ew destê ku pê gelek xort û keçen Kurd hatine kuştin. Eger vê yekê taktîk dibînin, taktîka wan zêde çewt e.

Rewşa Kûrdêne Rojavayê Kurdistan çawa ye? Ji alî politîk û ji alî torevanî de.

- Ji alî politîk, ne geleki bas e, bi sedhezaran Kurd bê nîfûs hene, navê gundêne me yên kurdî dikin erebî, zîlma hîzamê (çemberê) ev bûye sî sal heye, yanî erden Kurdish li cotkarên Ereb belav kirine, her gundekî Kurdî, bi çend gundêne erebî dorpêç kirine, di parlementanê de, parlamentanê Kurd xebatê dikin ji bo vê zîlme rakin. Lî xuya ye hikûmet dengê wan nabe xwe, yan jî parlamentanê me bi deveki sist vê dozê dikin.

Em werin ser rewşa torevanî, hîn baştır e ji ya politîki pirtûken me çap dibin, bi kurdi û erebî, lê dibistan nînîn, rojna-

me eşkere demayên, xorîn Kurd yên bi kurdî dinivîsin, roj bi roj zêde dibin, torevan pirr hene, lê ne li ser hev in, her yekî berê kevçî daye xwe û ji xwe re dixebe, tiştekî ku me bîghîne hev tune, lê ez bawer im, ev rewş nadomîne û di demek nêzîk de emê karibin tiştekî çekin.

Dawiyê ez dîsa spasiya we dikim û ji vê meydânê gazî hemû torevanê Kurd dikim, ku xwe û xameya xwe têxîn xizmeta Rojnameya Wêlat û ez gelek kîfxwes û şâ me bi dîtina we û vê keys û fersenda we da min, dîsa hezar spas.

*Hevpeyîn: M. Rojava
R. Baxdu*

ÇEND HELBEST

Desmal

Tesîrês were tu rehê min
Rehê vî dilê min
bike ta
bike ta
birêse
bike destemal
Tu pê hêsrê çavê "Heleb-ge"...

Vemal.

Jan Dost
1988

Çiyayê bilind

Ji min pîrsîn û gotin: JAN?
Li Kurdistan
Çiyayê pirr bilind kîjan?!
Gelo Hemrîn e, ya Sîpan?!
Erarat pirr bilind e yan
Çiyayê Kurd e ya Berzan?!
Mi bersiv da
Mi go xurt in çiyayê me
bilind in tev
belê yê pirr bilind û xurt
ew in pêşmergê Kurdistan
Jan Dost
1987

min ji Şêrgo Bêkes û Gozan re tê.

"EZ BI AWAYEKÎ DINIVÎSIM, KU KÎ HELBESTÊ MIN BIXWÎNE, DI CIH DE NAS BIKE, KU EW HELBEST YÊN JAN DOST IN Û BI RASTÎ REWSA MÎLETÊ KURD, PERŞANIYA MÎLETÊ KURD, EW DIBISTANA MIN A HERÎ MEZIN E."

Berî her tişî, ez gelekî spasiya rojnameya we dikim û hêvidar im hûn hîn bêtir pêşkevin di vê xebata xwe ya hêja de. Ez Jan Dost im. Berî bîst û heft salan hatime ser rûyê cihanê, li bajarê Kobanî li Rojavayê Kurdistan. Min çavê xwe di maleke dîndar de vekir, di nav pirtûkan de xwedî bûm, diya min ez bi kurdî dilorandom. Min ji zarotiya xwe dé ji nivîsandinê hez dikir. Ez deh salî bûm, min helbest dinivîsand. Du birayên min ji min mestir hene, min gelek fêde û sîdji ji wan dît, wan ez hîn nivîsandina kurdî kirim.

Ji xeyni vê pirtûka we "Kela Dimdimê", tu xebatîn we yê din hene? Ger hebin ci ne?

Belê xebatîn min hene, bi zimanê erebî, min pirtûkek li

We pirtûka xwe dijari şehîdîn Kurdistanê kiriye, we cîma ev pêwîst dît?!

Ez di helbestek xwe de dibêjim:

"Şehîd tacek ji xwînê ye, serê jînê dixemîne"

Şehîd baz e li ezmana, dilê gel jê re hêlin e

Eger yezdan ji ezman, dîbarîn berf û baranê

Ji ezmanê birîna xwe, şehîd jînê dîbarîne."

Bi rastî şehîd nêzîkî xwedê

PÊNÛS

Amed Tigris

Pîvana mirovan bi ci ye?

Pîvana her tiştî heye. Wek ya dirêjbûnê bi mîtroyê ye. Ya giraniyê kilogram e. Qimeta zér li gor eyarê wê ye û hwd. Hêjabûn û rûmeta mirovan jî, li gor zanabûn, xebat, fedekarî, qehremanî û encama xebat û berhemên mirovan in. Xebat û berhemên ji bo serxwebûn, azadî û pêşketina neteweyî, cîvakî û mirovahiyê... Ev yek li her derê dînyayê wiha ye. Lî, di nav me Kurdan de kêm be jî, hinek dîtin û helwestê (tavir) ne wiha hene. Ev dîtin û helwest dibe, ku ji sedem û encamên cîvata feedal bê, dibe ku ji dewletên dagîrker ên herêmê derbasê me dibin. Ji ku têbila bê, ev dîtin û helwesteke gelek çewt û paşvemayî ye.

Çi politîkvan, çi hunermend, çi nivîskar û çi xebatkar û karke dibe bila bibe, divê wek prensîb pîvana mirov li gor xebat fedekarî û encama berhemên mirov bin. Li gor vê encamê hêjabûn û rûmet ji mirovan re bê nîşandan. Ne ku li gor qire-qir, zimandirêjî, gotinê mezîn, tûj û vala... Çawa mirov tiştî dikire bi mîtro, bi kilo an ji wek zér bi eyar hesab dike, divê pîvana mirovan jî, li gor xebat, fedekarî, çetinahî, zanabûn û berhemên wan bin.

Hinek kes û derdor hene, ku qasî 10-15 salan in, li derê welêt in. Bi gotinan ne dev ji polîtikayê û ne jî, ji edebiyat û zimanê kurdi berdidin. Di demeke ewqas dûr û dirêj de û di nav imkanên ewqas zêde de digevizin, lî, tu xebatekê ji nakin. Ev kes û derdorêni wiha tim û tim "nerazî" ne. Wek teralê Bexdayê bi salan radizin û li keyfa xwe dinêrin. Ji derî şexs û malbata xwe tu fedekariyekê nakin. Dema têbila hevdû zimandirêj in. Bi henek û pêkenînan dilê hevdû xweş diken. Ew li her kes û her rîexistinê jîr û xebatkar rexne diken. Henekê xwe bi wan diken. Ew xwe terorîşyên, politîkvan û hunermendêne herî mezîn û qehreman dibînin. Di eynan de wek çiyayê Kurdistanê bilind û bi heybet in. Wek deştêne Kurdistanê bi ber û berhem in. Di dinya xwe ya biçük de gelek mezîn û qehreman in.

Dema mirov qasî 10-15 salan li derê welatê xwe be, li wir, li mala xwe rûne, ji derê xwe û malbata xwe tu têkiliyê karê polîtik û kulturi nebe, di derheqê dewleta barbar de belavokekê belav neke, pozê bekçiyekî bi xwîn neke. Tîfekê navêje ser rûyê nijadperest û faşîstan, nebe endamê rîexistinê demokratik li Ewrûpa û di çalakiyên wan de besdar nebe, bi ziman û kultura kurdi ve mijûl nebe û bi ser re jî, xwe mezîn, bi qedr û qîmet bigire, ev çi şoresgerî ye, ev çawa welatparêzî ye? Bi ser re jî, di axaftin û sohbetên xwe de, rexneyê tûj, mezîn û vala li kes û rîexistinê jîr, têkoşer, xebatkar û fedekar bigire. Wê demê çi dibe. Belê, pîvana rîzgirtin û rûmeta neteweyî, cîvakî û kulturi jî ne mîtro, ne kilo û ne jî tiştî din e. Xelk bi xwe ye. Xelk li gor xebat, fedekarî, jîrbûn û qehremâniya mirov qîmetek datîne. Dinixine. Xelk mirov bi tenê dihêle. Zimanê mirov yê dirêj jêdike. Pozê mirov bilind difirkîne Quretiya mirov bi mirov re dixe gorê. Hem jî li biyanistanê.

Çanda Kurdi a xwarinê

Huseyîn Deniz

Di warê çanda (kultura) Kurda de, ev çend sal in, kitêb bi dû kitêbaçî derdi Kevin. Zanayê Kurdan, di dû hev de, xebatê li ser tarîxa Kurdan, li ser medeniyeta me, li ser edebiyat û zimanê me, li ser folklora me û li ser tiştîn din, dikin kitêb û derdixin. Kitêb bi tirkî hatîye nivîsandin. Navê kitêbê, "Kurt Mutfak Kültürü ve Kurt Yemekleri" ye. (Çanda metbixa Kurdi û xwarinê Kurdan.) Nivîskarî kitêbê, Dr. Cemşid Bender e.

Kwendavanêne Kurd, zanayê Kurdan Cemşid Bender nasidîn. Berî vê kitêbê, du kitêbê Cemşid Bender derketibûn. Navê wan, "Kurt Tarihi ve Uygarlığı" û "Kurt Uygarlığında Alevilik" bû. Kitêba ku van roja derketiye, di vî warî de, yanî di warê çandê de kitêba Cemşid Bender a sîyemîn e.

Li ser metbixa Kurdan, heta niha tu xebatê hêja nehatiye kîrin. Ji ber vê yekê jî, em vê xebat û taba Cemşid Bender, hêja û girîng dibînin. Cemşid Bender, ji destpêka metbex û xwarinê Kurdan destpêdeke û dîghê iro. Di kitêbê de gelek agahdariyên hêja hene. Em ji kitêbê, hînî gelek tiştîn ku me nîzanibû, dibin. Gelek xwarinê Kurdan, ji bêxeditiyê bûne malê Tirkân, Erebân û Eceman. Lî Cemşid Bender, rastiye derdixe meydane û xwarinê me ji nû ve dike malê

me. Ji niha pê ve divê em li metbixa xwe û xwarinê xwe xwedî derkevin.

Kitêba Cemşid Bender, "Kurt Mutfak Kültürü ve Kurt Yemekleri", sê perçê ye. Di perçê yekemîn de Cemşid Bender, li ser çanda avê, destpêka çanda me, nan û şîklîn nîn, fêkî, şînayî, tîrî, şerab, rûn, mast û şîr disekine. Ev perçê, tiştîn ku me hejmartin, li gor zanyariya tarîxê û di tarîxê de cihê wan ci ye, hatîye nivîsandin. Di vî perçeyî de gelek tiştîn ne bîhistî hene.

Di perçê duyemîn de xwarinê Kurdan hene. Lî ne xwarinê û du xwarin. Nêzîkî dused cure xwarin û bê çawa têr çekirin, di vî perçeyî de heye. Şîklîn şorbê, kuftê, serûpi, şînayî, selete, girar (germî, savar), borek, xwarinê hevîri, şeranî, xwarinê ku ji şîr çedîbin, tevde di vî perçeyî de hatîye nivîsandin. Xwarinê ku hatîne gotin û nivîsandin, xwarinê dora Diyarbekirê, Mêrdinê, Entabê, Ruhayê, Sîrtê û Adiyamanê ne. Li dawîya xwarinâne gotinê pêşîyan û pîrskîn li ser xwarinê hene.

Perçê sisîyan, Ferhenga Pêjingeha Kurdi ye. Gotinên (peyvîn) Kurdi, yîn li ser xwarinê û metbexê, hatîne komkirin.

Nivîskarî kitêbê, Cemşid Bender jî, di pêşgotina xwe de gotiye: "Ev kitêb bi baweriya me, kîmasiyê wê hene. Bê gu-

KÜRT MUTFAK KÜLTÜRÜ VE KÜRT YEMEKLERİ

man em karin bêjin; ji gund û ba-jarêne welatê me, em karin sê çar kitêbên wek vê kitêbê, li ser xwarinê û metbixa Kurda derxin. Xwarinê dora Dêrsimê, Qersê, Xerpûtê..., xwarinê perçeyên welêt e li Îranê, Iraqê û Sûriyê ne, hîn nehatine komkirin. Wê xwarinê temamê welatê me hin bi hin bêne komkirin. Lî ev kitêba Cemşid Bender, ji me re û ji kesen ku di vî warî de xebatê bîkin, ji wan re, wek rîberêkê ye. Li ser vê şopê, ez bawer dikim wê gelek kitêbên baş bêne nivîsandin.

Ji bo vê kitêba wî û xebatê wî yîn din, ez mamosteyê me, zanayê me yê hêja, Cemşid Bender pîroz dikim. Ez hîvî dikim, wê Cemşid Benderen me roj bi roj pîr bibin.

Skandala Parîsê

William Eagleton Jr

LA REPUBLIQUE KURDE

EDITIONS COMPLEXE

Mamo Cûmî

Li ser vî sûretê li kîlekê skandalek li Parîsê çê bû. Berî ku Gérard Chaliand pîrtûka xwe bide çap kirin, çar meh berê du pîrtûk li ser Kurdan derketi bûn. Yek a Elizabeth Picard bû û yek a balyozê Amerika, William Eagleton Jr., li ser Komara Mehabadê bû. Li ser qaba pîrtûka yekê sûretek dânnîne û gotine ku wan jî Enstituya Kurdi wergirtiye. Jinika Ermenî, Catherine Ter Sarkissian ku pîrtûka Mehabadê ji îngîlîzî wergerandîye fransîzi gotiye ku sûret ji

koleksiyonên Dr. Mihemed Mokrî girtiye. Dr. M. Mokrî Kurdeki Rojhîlatê (Îran) ye, li Yekîtiya Sovyetî balyozê Xomêni bû. Niha berra wî dane û hatîye li Parîsê daqurrimîye. Nêrînê wî bi gelemperi ev in: pêşî Îran, paşê Kurd! Vêca, gava Dr. Mokrî dît ku sûret ji kolêksiyona wî hatîye girtin, hawar kir, pet û kut li xwe xistin, telefonê vir dike, telefonê wir dike: çima bê izna min sûret belav kirine! Mesele ne tenê sûret e; wekî dinê jî, ev pîrtûka Mehabadê ji raporê CIA hatîye pê. William Eagleton Jr. hîn wê rojê balyozê Amerika li Şamê bû. Pişî mirovkujiya Helebçe, hevalbendiye di navbera PKK û PNK de çê bû. Çend roj ne çûn, William Eagleton Jr. li Şamê xwe gihande Celal Telabanî û şande Washingtonê. Wisa, ew hevalbendiye hanê hate beravêtin!

De îca, ew mejiyê ku li pişî belavkirina van pîrtûkan de ye mejiyekî pîr mezin e; mesela Kurdi û halê Kurdan baş dize. Armanca wan ku navê Kurdan pîs bikin, di gewriya hev kin û rûwê xwe yê dijmi-nane li ser Kurdan ji xwendevanan bi vî awayî veşîrin. Eger Enstituya Kurdi jî dengê xwe li dijî Elizabeth Picard li ser mesela wî sûretî hilda, wê baş bûya.

Baş e lê ne wilo

Kitêbeke Seîdê Nûrsî, bi navê "Rîsala Biratiyê" di nav weşanên Nûbihar de derket. Weşanxaneya Nûbihar nû ye, "Rîsala Biratiyê" ji kitêba wê ya yekemîn e.

Kitêb, ji "Kulliyata Risaleya Nûr" hatîye wergerandin. Wergêr Abîdinê Amedî "Uhuvvet Rîsâlesî" ji tirkî wergerandin.

Kitêb li kitêbxanê "Yenî Asya" nayê firotin. Weke tê za-nîn, berî bi mehekê, berpirsiyár û çend rojnamevanê "Yenî Asya", ji bo di rojnameya Yenî Asya de cih didan pîrşîrêkên Kurdan, ji aliye xwedîyê roj-

namê ve ıqaz bûbûn û mecbûr man istîfa kirin. "Nûrciyê" Kurd, ji bûyerên Kurdistanê re naxwazin bêdeng bîmîn. Ev xesasiyêt jî, riya wan ji hev qedetîne.

Ev gav dereng be jî, girîng e. Ji bo vê xebatê em weşanxaneya Nûbihar pîroz diken. Bi kurtî mirov dikare çend gotinan li ser zi-manê kitêbê bêje:

1-Ji navê kitêbê bigirin û ji serî heta dawiyê ne li gor qai-deyîn gramera kurdi hatîye nivîsandin.

2-Wergêr alfebeya kurdi nizâne. Tipen ku di alfebeya kurdi de tunene hatîye nivîsandin.

Wek "g..." "l", i weke alfabe-ya tirkî bikar anîne. Gelek tiştîn ji hevdû cihê bi hev ve nivîsine. Du-sê peyv jî bi hev ve nivîsine.

3-Ziman gelek lokal e. Ne bi zimanê nivîsê, belê bi devok hatîye nivîsandin. Weke: Xanikedabi, gemikê, murov, meriv...û hwd.

4-Peyvîn erebî û farisi ji peyvîn kurdi bêtir in. Zimanê berî bi sêsed salî, zimanê Ehmedê Xanî, jê sadetir û pa-qijitir e.

Di pêşgotina weşanxanê de (bi tirkî hatîye nivîsandin) dibêjin: "Emê eserên nivîskar, zana, alim û hozanên Kurd bi-wesînîn. Baş e, Lî ne wilo! Bi vî awayî em bawer nakin ziman û çanda kurdi bipêşkeve."

Ji Kulliyata Risaleya Nûr

Rîsala Biratiyê

Seîd Nûrse

Rîsala Biratiyê (Uhuvvet Rîsâlesî)

Li ser şopa Ehmedê Xanî (6)

Efsana Mem û Zînê

● Ev zanayî û hunermendiya mezin a E. Xanî di danasîn û xemilandina leheng û bûyeran de digihîje merheleyekî wisa ku ji demekî bi şûn de xwendevan jî xwe wekî lehengekî vê bûyerê dibîne û beşdarî deryaya evîn û mîrxasiyê dibe. Di vê derya bêbinî de evîn, dilsozî, dilovanî, bêbexî, tîrs, mirin, kuştin, mîrxaşî, bendewarî, cefâ û sefa heye. Di vê deryayê de carna mîrov bi mîrxaşîya xwe wek Tacdîn, bi dilsoziya xwe Memê, bi dilovanî û evîndariya xwe Zînê û bi bextewariya xwe, xwe wekî Sîfî dibîne.

Felat Dilges

Efsana Mem û Zînê li Kurdistanê bi awayên curbecur tê gotin. Ev bûyera dîrokî di Mem û Zîn a E. Xanî de bi vî awayî tê dayin: Mîrê Cizîra Botan Zeynidîn, bi mîrxaşî, zanaşî, camêrî û dewlemendiya xwe bi nav û deng e. Dewleta wî (Kurdistan) têr û tije; Rûm, Ereb û Ecem di bin emrê wî de ne. Zeynidîn bi Mîrîtiya Botan tê naskirin û textê wî li Cizîre ye.

Du heb xwişkîn Zeynidîn hene ku yek ji wan navê wê Sîfî, ya din jî Zîn e. Ev herdu xwişkîn Zeynidîn wisa delal, rind û xweşik in ku bi bedewiya xwe bêhempa ne. Di qesra Mîrê Botan de mezin bûne û di xweşikiya xwe tu kes di ser wan de nehatîye dîstin. Li gora salixdana ku E. Xanî dide, Zîn û Sîfî wisa xweşik in ku kî çav bi wan dikeve li hember vê xweşikbûne mat dimîne. Bedewiya van herdu dîlberan hişê mîrov ji serê mîrov dibe. E. Xanî bi vî awayî salixê van qesengan (xweşikan) dide:

Yek esmer û ya diwî zerî bû
Yek horî û ya diwî perî bû
Hisna ruxê wan çu kes nedîbû

Zêra ji cemalê sermedî bû
Herçî bîdiya rux û benagoş
Filhal bi der dida ji bo hoş
Xelqê ku didîtin ew kemer
gah

Hazir dikirin ji xwe re dil
"ax"

Zahir dikirin ku zend û
bazin

Êdî ne diman gîlî û gazin
Herçendî ku herdu şibhê can
bûn

Ew herdu bi hisnê tew eman
bûn

Herçendî Sîfî we (r) nazenîn
bû

Lê Zîn ji mîsalê horîn bû
Herçendî Sîfî sitêra weş bû
Lê Zîn bi ruxan heyiva ges
bû

Herçendî Sîfî wekî qemîr bû
Zîn mihrê sifet, ziyyade ter
bû

Ev herdu wekî du şevçiran
xan

Gava dimeşîne bax û raxan
Nalan dikirin cemad û
heywan

Talan dikirin nebat û însan
Serbendê qeseb didan
cebînê

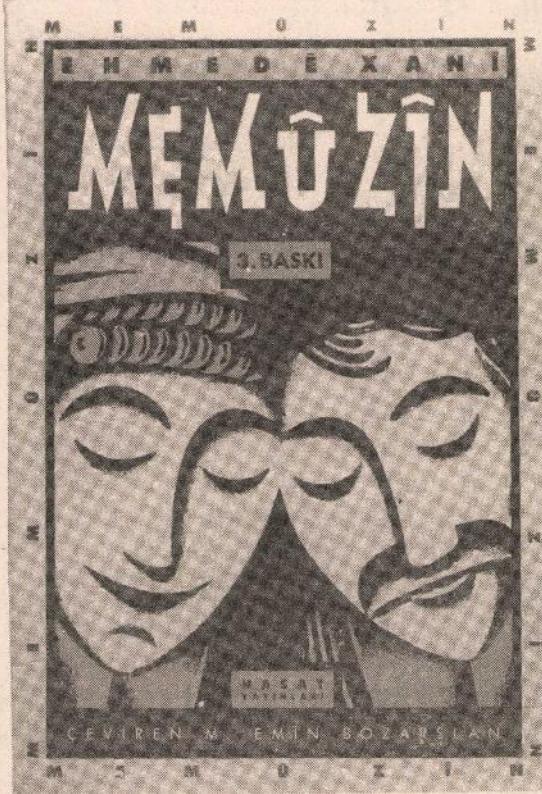
Aşiq dimirin ji dest evînê
(26).

E. Xanî di vê salixdana xwe de. xweşikiya van herdu bedewan rûbirû dike; lê di bedewiyê de Zînê di ser Sîtîyê de dibîne. Li gor şîrova E. Xanî Sîfî horî be, Zîn perî ye; Sîfî hîv be Zînê roj e. Ev salixdana E. Xanî dewlemendî û şîrîniya zimanê kurdî jî radixe ber çavan. Evîn û xweşikî incax bi vî awayî bîn dayin. Zimanê E. Xanî yê ku di pirsên civakî û neteweyî de giran e û di bin bandûra erebî û farîsî de ye, di mijara evînê de zelal û têr xweş e. Dema ku mîrov van rîzîn wî yê li ser evînê dixwîne, mîrov naxwaze ku pirtûkê ji destê xwe deyne. Helbestvanê nemir bi vî

Hin talîb qalibî betal in
Lêkîn hemîyan yek e yeqîn
dost
Ferqa ku heye ji mexzê ta
post

Hisna li ruxê Sîfî û Zînê
Bû behrekî agirê evînê
Pêla ku digirte pêl û mercan
Roja dikete hadîd û ew can
Sed can û dil û ceger disotin
Xelqê bi mesal ji wan
digotin (27).

E. Xanî di salixdana Sîfî û Zînê, Mem û Tacdîn de huner-mendiye ki gelek n. zîn nîşan dide. Ev huner-mendiya mezin di salixdana Zeynidîn û lehengêñ din ên berhemê de jî tê dîstin. Dema ku mîrov vê berhemâ bêhempa dixwîne, lehengêñ efsanê û bûyerêñ ku di serê wan de derbas dibin wekî filmekî sînemayê tê ber çavê mîrov. Ev zanayî û huner-mendiya mezin a E. Xanî di danasîn û xemilandina leheng û bûyeran de digihîje merheleyekî wisa ku ji demekî bi şûn de xwendevan jî xwe wekî lehengêñ vê bûyerê dibîne û beşdarî deryaya evîn û mîrxaşîyê dibe. Di vê derya bêbinî de evîn, dilsozî, dilovanî, bêbexî, tîrs, mirin, kuştin,

Deryaya
bêbinî
Mem û Zîn
ji alî
bûyeran ve
pirr dewle-
mend e.
Mîrov di vê
berhemâ
bêhempa
de, di
dermafê
jiyana
ronakbûri,
civakî û
siyasiya
Kurdan de
hînî gelek
tiştan
dibe.
Gelê Kurd
bi E. Xanî
û bi vê
berhamâ
wî ya
bêhempa
serbilind
e.

zimanê xwe yê xweş mîrov li
pey xwe kaş dike. Rîndbûna
Sîfî û Zînê rîndiyek wisa ye ku
şêx, mele û ewliyayê ku di
mabedan de dimînin jî, xwe li
ber vê xweşikbûne ranagirin.
E. Xanî wiha didomîne:
Gava dimeşîn, perî digel
wan
Walîh dikirin welî di xelwan
Ger şêx in û gel mele û mîr
in
Derwêş û xenî û ger feqîr in
Kes nîne ne talibê cemalê
Kes nîne ne raxibê wîsalê
Hin raxibê hisnê layezal in

AZADÎ

Abdurahman Durre

Şehîdê nemir Wedat Aydin

W edat, şerî serefrazî hebû, namre, şehîd e ew
Li Îranê weki Qazî, li Pîranê Seîd e ew

Li Amed 'Hezretê Hemz' e, Uhud, tê Cûdî û Agrî
Ji bo azadî ew remz e, di dil de her dijî, namrî

Şehîdê daw û dozê ye, dijî ew şerî azadî
Li wê peyman û sozê ye, ku dan mîrê Mehabadî

Cî bêjim ew Egîtê jîr e, Masûmî serefraz e
Li textê can û dil mîr e, bi qedr û rûmet û naz e

Ruhê wî şâ be, sed rehmet, li ser canê wî pîroz be!
Li dijmin sedhezar le'net, were, tofan û bahoz be!

Di dînan de ev bawerî heye ku şehîd namirin. Bi rastî jî
wilo ye, ku şehîd ebediyen di dilan de dijîn, di manewiyatê
de sax in. Di dîroka her gelf de pirr şehîd hene, belê tu gel
weke gelê Kurd şehîd nedane û dermexistine. Ev çendik û
çend sal in ku xwîna şehîdîn Kurdistanê weke çem û kanî,
li war û zozanê welat pêl û lem daye diherike û dikişê.

Eger ku mîrov, ji Zap, Xabûr, Mûrad û Firatê bipirse:
dibe ku ew bîn zîman û wiha bibêjin: "Serê kaniya me, ji
xwîna şehîdan e, ji xwîna Qazî, Bazî, Şêx Seîd, Seyîd
Rîza, Extî, Xeyrî, Xoşnav, Mîrhac, Xalit Beg, Seyîdxan,
Elican, Ferzende, Silêmanê Ehmed, Simko Xan,
Berzenc, Berzan, Dêrsim, Koçgîrî, Reman, Zilan û
Agîrî yê ye." Belê, bê guman, ku mîrov ji Dîcle bipirse, dê
bêje: "Ez ji xwîna Wedat Aydin, Mahsum Korkmaz û
hevalen wan ên şoreşvan, qehreman, jîr û egît dikişim,
diherikim, gurr dibim, ges dibim, pêl, lem û şapol didim;
dê rojekî bê ezê wilo biherikim ku dijminen xwînxwar û
xedar, di nav pêl û lemên xwe de noq bikim û bixeniqînim
û laşen wan ê pîs û mîrdar ji Kurdistanê bişom û derînim,
bivim, bavêjim korfez (kendav) a gemar û qirêj.

Ez im, ez Dîcle, ji xwîna Wedat
Lem û pêl didim, li qada welat

Dê rokî dijmin, hildim nav pêla
Ji Kurdistanâ min, wan cewr û dêla

Bigrim bavêjim, laşê wan hara
le'net bibêjin, li wan neyara

Tola xwe, hildim, Kurd im wek mîra
Lê, kax û kil dim, şûrê xwe l' mil dim

Ez jî, şoreşvan, heme şoreşger
Tola me ku'l wan qelaşê qesmer

Ez im, ez Wedat Aydinê şehîd
Ez im, ez welat, xwîna Şêx Seîd

Ez im, Kurdistan, ez im Rojhîlat
Ez im, qehreman, Mahsum û Wedat

hêza berxwedanê neda Zînê.
Rinda rîndan Zînê di agirê

(28). Batin bi me re ewî wefa kir

Deryaya bêbinî Mem û Zîn
ji alî bûyeran ve pirr dewle-
mend e. Ew neynika demekî
dîrokî ya civata Kurd e. Mîrov
di vê berhemâ bêhempa de, di
dermafê jiyana ronakbûri,
civakî û siyasiya Kurdan de
hînî gelek tiştan dibe. Gelê
Kurd bi E. Xanî û bi vê berhamâ
wî ya bêhempa serbilind e.

Çavkanî:
26- E. Xanî, Mem û Zîn,
r:84

27- E. Xanî, Mem û Zîn,
r:88-90

28- E. Xanî, Mem û Zîn,
r:426

Ji ewel ve eger ci wî cefâ kir
Axir bi me re ewî wefa kir
Zâhir wî eger mixalefet kir

Bi zarokekî 10 salî re hevpeyvîn

Navê te çi ye?

-Şivan.

Şivan navê te yê rastî ye?

-Erê.

Şivan tu çend salî yî?

-Deh salî me.

Şivan mala we li ku ye?

-Nisêbinê, qeza
Mêrdinê.

Ev sal di Newrozê de li Nisêbinê serhildan çêbû, derheqê vê serhil-danê de tu tiştek zanî, gava ku serhildan destpêkir tu li kuderê bû yî?

-Tê hemû binivîsinî?

Erê ezê hemû binivî-sînim.

-Em li mezelê Hecacê bûn. Wilo em ji wir di-hatin, em pênc hezar mirov bûn. Em dimeşiyen. Özel Tîm got em jî hevalê we ne, dê û bavê me jî hene. Di nav gel de yekî got, na. Got hûn hemû kafir in. Pişti vê gotinê Özel Tîm gurmistek lêxist. Li ser vê gurmistê gelê ku dimeşiyen erîşî ser Özel Tîm kir. Di destê gel de, kevir, dar û kîr hebûn li hember gel, Özel Tîm fişek teqandin. Bi qasî hezar fişekî hatin teqandin.

Di vê meşa gel de, gel digot: "Bijî Kurdistan, Kahrolsun Türkiye û Bijî Serok Apo" û diqîriyan. Ku meşa gel gihişt nava bajîr, di kuçê de pîrekên me yêne derketibûn ser bana pirîket berdan ser serê qomsêr û qomsêr ket qomayê. Dû re em pê hesiyan ku qomsêr geber bûye.

Şivan hûn ji bo çi çûbûn ser goran?

-Em ji bo gerîla çûbûn. Gerîla şêhîd bûbûn. Sêzde gerîla şêhîd bûbûn, lê belê du heb anîbûn.

Ew yanzdeh gerîla yê din bi ku ve bi-rübûn, ji bo çi neha-nîbûn?

-Ew yanzdeh heb roj deriyê dikanê xwe şêhîdîn din li Sawûrê, girtin. Ü dawî gel kom bi kom dicivîyan ser hev, bi kesk û sor û zer xwe dixemilandin û di-meşîyan, rî digirtin. Tanq û panzeran didan ber keviran. Gava ku gel ev tiş dikirin, polîsê neyar ditirsiya, tade ne didan gel.

Şivan gava ev tiş dibûn te çi dikir?

-Min kevir davêtin polîs, Özel Tîm û Çewîk Quweta.

Şivan gava te kevir davêtin neyaran te slogan jî nedavêtin?

-Belê, min digot: "Kahrolsun Türkiye, Bijî Kurdistan, Bijî Apo û Bijî Apê me yê qehreman û Yaşasın PKK".

Şivan we çi nav li vî serê xwe kiribû?

-Me ti nav li serê xwe nekiribû.

Tu dibêjî ez ji şoresgeran hezdikim, ew şoresgeren ku tu jî wan hezdikî, kî ne? Te heta vêga jî van şoresgeran kes dîne?

-Şoresgeren ku em ji wan hezdikin, gel ji wan re dibêjin "Telebe", lê belê ev şoresgerê PKK'ê ne. Birayê min yê mezin jî şoresger e. Lê belê min tu şoresger bi saxî nedîtine. Gava ku şêhîd dibin televizyona tîrkan wan nîşan dide. Min di TV. ê da dîtine. Ü carek jî di TV de min Serok Abdullah Öcalan dît. Wî di programa "Perde Arkası" de nîşan dan. Lê belê pirr hindik nîşan dan.

Şivan li gelek gundêñ Kurdistanê alîkar û kûçikên dewleta Tîrk hene, bi tîrkî ji wan re dibêjin "Köy korucusu", bi kurmancî ji wan re dibêjin cehş, hûn zarok di nav xwe de ji wan cehşan re dibêjin ci?

-Gav heye em di nav

kole û binax dike. Dayika min çûbû Sawûrê wê ji min re got. Gerîlayê birîndar di gorê de şêhîd dice.

Şivan te ji şoresgeran hezdikir?

-Erê.

Ji bo çi?

-Ji bo ku Kurdistanê xelas bikin û dewleta me ava bikin.

Pişti vê meşa gel, li Nisêbinê çi çêbû?

-Pirr tiş çêbûn.

Tu karî ji me re wan tiştan bêjî? Em dixwa-zin ew tişten li Nisêbinê bûne carek jî, ji te bibi-hîzin.

-Gelê Nisêbinê pênc

Sa, mî, gur û rovî

Li cihekî elekê danî bû. Dewlemendekî êlê hebû, pezê wî gelek bûn, di nav wan de miyeke wî ya kulek hebû. Dem derbas bû, wextê barkirina êlê hat, dewlemend got:

-Ezê vê peza kulek bi ku ve bibim herim. Wî miya kulek di cih de hişt û çû. Rojekê sa-yek hat gîhişte miyê. Ewana bi hev re gelek wext derbas kirin. Rojekê gava mî diçêriya, dît ku gurek ji jor gazî dike, dibê:

-Deynê bavê min li ser bavê te heye, çîma nadî?

Miyê got:

-Şahidê te heye?

Gur got:

-Şahidê min rovî ye.

Gur çû şahidê xwe bîne. Mî çû ji sa re got, wekî gurek hat got ku deynê bavê wî li ser bavê min e, çû şahidê xwe bîne. Sa (küçik) got:

-Çalekê ji min re bikole, ezê bikevimê, hînek giya bavêje ser min. Kengê hatin, tu bêje wan bila bênen ser çalê sond bixwin.

Demekê sun ve gur rovî anî hat. Gur got:

-Vaye min şahidê xwe anî.

Miyê got, belê rast e, lê bila şahidê te li ber vê ziyaretê sond bixwe.

Rovî çû ku sond bixwe, dît ku di binê giya de çavê kûçikê diçîrisin. Rovî tîrsiya xwe da alîkî û got:

-Ez bêbextiyê nakim, bila di destpêkê de gur bê sond bixwe, dû re ez.

Wextê gur herdu lepê xwe yêne pêşîn danî ser giya sa ji bin giya derket, dev avêtê qirika gur, danî erdê û xeniqand. Rovî ku ev yek dît, revî çû. Bi vî awayî mî ji gur xilas bû.

Ji pirtûka "Zimanê Kurdi"
ya ji bo dersxana IV (Erivan 1988)

xwe de dibêjin qoricî, *Şivan welat çi ye?*
gav heye em dibêjin -Welat Kurdistan e,
bekçi, bi pirrayî em Kurdistan jiyan e û dibêjin xayinê namûsa Kurdan e.
bênamûs.

Şivan tiştekî din heye
Şivan ji bo ku ku tu bêjî?
Kurdistan xelas be -Erê
pêwist e ku gelê Kurd Bêje

-Bijî Serok Apo, Apê
-Şer bike. Bi sîlahan, me yê qehreman.
bi duran, bi keviran û ji destê gel ci bê girîng e hemû bisixulin.

Hevpeyvîn: Zulfîkar Tak
Girtîgeha Ceyhan / Edene

Gerîla helikopterek û jetek anîn xwar

Destpêk rûpel 1

"Vê sibê balafirek gundê Bigaltê bombe kir, bes em nizanin ji kîjan dewletê bûn. Ji ber ku li ser balafiran tu tiştekî nasdariyê tune bû."

Ji Bigaltê cerdevan Sîddik Şengül di derheqê vê bûyerê de wiha got: "Serê sibê gava balafir li ser gund ji nizim ve firiyan, me bi têlsizê ji tabûra qomandoya re got, bes wan ji me re got: Netirsin ev yên me ne tiştekî bi we nakin. Du deqîqe bi şûn de balafiran gund bombe kirin."

Piştî vê bûyerê Serokê

Artêşa Tirk daxwiyaniek wiha da Ajansa Anadolu. (2 Tîrmeh 1992) "Balafira me ya leşkerî ji bo keşfî diçû ser Iraqê, ji ber arizayeke teknîkî ev bombe jê ketiye!"

Gundê Bigaltê ji alî strateji ve di cihekî asê de ye. Dewlet bi zena ku PKK diçe wir û tê, ev der bombe kirin, weke ku berî demekê gundê Koçyiğit wiha vala kirin.

Di vê navê de bombekirina başûrê Kurdistanê jî dom dike. Bi van bombekirinê peryodîk armanca dewletê ew e ku bargehêne (kampê)

PKK yên li başûr ji kok rakin! Bi vî awayî 1'ê Tîrmehê (Temmuz) jî balafirên leşkerî yên Tirkîye cûn ser başûrê Kurdistanê bes yek ji van balafiran (F-104) ket. Pilotê wê winda bû!

Rojnameyên Tirkîye nîvîsan-din ku ev balafir ji arizayek teknîkî xera bû û ket! Piştî windabûna pîlotê jetê hêzên leşkerî tevî jet û helikopteran di 2'ê Tîrmeha 1992 an de cûn bi ser başûrê Kurdistanê ve û li wir jî helikopterek leşkerî ket.

Dewlet ji aliyekevî ve ji demokrasiyê diaxive ji aliye din ve jî qetliamên bi sosret tîne serê gel.

Hizb-i kontra parolaya leşkeriyê pîrsî

Destpêk rûpel 1

Tenê li Viyetnamê hejmarâ qurbanê vî şerê bi qirêj, 60.000 hezar in. Dewleta Tirk jî, gelek eleman şandin Amerîkayê, daku li mektebêne CIA hînê tunekirina serhildan bibin. Dîyar e ku şagirtên van mekteban dersên xwe baş hîn bûne û di vî şerê bi qirêj de bûne pîspor.

Hizb-i kontra jî şaxek ji vî şerê taybetî ye. Dewlet di gelek kîrinê xwe de neçar ma. Pêşî bi cerdevanê gundan xwest, li hember têkoşîna neteweyî bisekine, ev vala derket. Dû re rast e rast dest bi kuştina welatparêzan kir, ev jî, ji karê bêtir zirarê da dewletê. Niha, di bin perda dîn de û bi alîkariya çend xayînan teroreke bi barbarî dimeşîne. Her roj çend welat-parêz dîbin qurbanê vî şerê pîs û gemar.

Ev bûyerên dawî, têkiliyên di nav qatilan û dewletê de eşkere kir. Şervanê PKK'ê dema ku êris dîbin ser gundê Farqînê Susayê, kîncen komandoyen artêşa Tirk li xwe dikin. Endamên Hizbul-kontra, camiya gund ji xwe re kirine wek bargehek û tê de

Dewlet 2000 gundî di qempan de kom kir

Destpêk rûpel 1

Hêja berî 50 salan Hîtler ev metod bi kar dianîn. Xuya ye dewleta Tirk a ku navê demokratiyê ji li xwe daniye, 50 salan piştî Hîtler, hê ji nû ve, metodên wî yên faşist keşf dike û li ser gelê Kurd diceribîne.

GUNDIYÊN NISÊBÎNÊ SERÎ RAKIRÎN

Li dijî bombebarandina ser gundan, girtin û qetilkirina mirovan, êris û neheqiyên tîmîn

taybetî û kontr-gerilayen roja 30'ê Hezîranê gundiye Nisêbînê meşîyan. Ji günden Cibiltinê, Bamdê, Hatxê, Ziviyê, Gurikê, Xuzo, Xarebê, Sirêçkê, Şabanê û Gundikê zêdeyî 8 hezar gundî derketin ser riya bejî ya Hevrîşim û dewletê protesto kirin. Piştî ku meş bi mudaxeleya hêzên dewletê hat belavkirin, tîmîn taybetî û komando girtin ser van gundan û nêzîkî 1100 gundî girtin. Ev gundiye ku di malêne xwe de hatin girtin, di nav tabûra komando, liseya keçikan û bexçeyê fabriqeyekê de hatin komkirin û ji êvarê ta sibêhî işkence li wan hat kirin. Dora rojê ji navenda Mêrdinê 4, ji Nisêbînê ji 2 dozger (sawcî) cûn nav van girtiyan da ku wan bikşînin pîrsiyariyê û wan li meydane mehkeme bikin.

Li der dora tabûra komando tedbirîn ewlekariyê hatin sitan-din û nehiştin kes ji 2 km zêdetir nêzîkayî lê bike.

Li gor gotinê Nisêbîniyê ku vê bûyerê ji ser banê xwe seyr dikirin, qederê 40 panzer û wesîten polisan ev kesen girtî ji tabûre qefle bi qefle, ber bi avahiya Midûriyeta Emniyete ve birin. Ew şev ji nêzîkî 1100 girtiyan 160 kes berdan.

Roja ku gundiye Nisêbînê Riya Hevrîşim girtin û dewletê protesto kirin, ew şev li Cizirê ji hejmarek kes hatin girtin.

Rojnamevanen Özgür Gündemê Abdullah Arisoj, Sait Arisoj û birayê wan Halil Arisoj ji mal hatin girtin. Polis bi awayekî hovane hildikşin serbanê van rojnamevanan û bi darê zorê dikevin hundir û wan digrin. Di vê navbeyne de. Midûre zabîten Belediya Cizirê, İhsan Budak, Katibî qeyme-qam Abdulkadir Bilgen, Midûre Meteorolojîye Ahmet Dağılı, Mele Evdile Aksøy, Evûqat Erdal Geçit, Midûre dibistaneke seretayî Abdullah Yaşın û endamên Kormela Mafen Mirovan Emin Sorej, Nimet Elçi, Salih Baykara û Mahmut Kirmizigül û ji xeynî vana nêzîkî 200 kesen din hatin girtin.

ESNAFÊN NISÊBÎNÊ DİKANÊN XWE GIRTIN

Dora rojê gundiye Nisêbînê, esnafen Nisêbînê giş dikanen xwe girtin.

Sofêrên wesiteyê navend-bajer û navbajeran ji, kontaxen xwe venekirin. Esnafen Nisêbînê bîryar dan ku, heta hemû mirovîn hatine girtin neyên berdan, dikanen xwe venekin.

Piştî vê protestoya esnaf û sofêrên nêzîkî 1000 kesen din li Nisêbînê hatin girtin.

Roja 1'ê Tîrmehê qederê 200 kes hatin berdan. Ji nûcîgihanen Özgür Gündemê Sait Arisoj ji hate berdan. Abdullah Arisoj û birayê wî Halil Arisoj hîna di destê hêzên dewletê de ne.

ROJEVA WELÊT

Bêhna serxwebûn û azadiyê

Destpêk rûpel 1

Bila çavê Wedat û hemû şehîden Kurdistanê li paş nemîne. Tişte ku Che digot iro gelê Kurd ji bo şehîden xwe pêk tîne. Wedat şehîd ket, 90 (noht) hezar mirov di rakirina cenazê wî de tevî hemû astengî û zordariya leşker û polisên Tirk, meşîyan. Roja cenazê Wedat rakirin, Amedê rabû ser piyan.

Ew roj bi tişpîn zêrîn di dîroka Welatê me de hate nîvîsandin û demeke nû vekir ji bo têkoşîna gelê Kurd. Ji wê rojê û şûn ve rakirina cenazê her şehîdekî vediguherin serhildan.

Bila çavê we li paş nemîn gelî şehîdan. Gelê Kurd li we xwedî derdikeye. Gava gerilayek, rojnamevanek an ji welatparêzek şehîd dike bi sed hezaran Kurd li wan xwedî derdikeyin.

Ta berî deh salan ji dema du leşker û serbazek diçûn gundekî Kurdistanê, dikaribûn bi yek dengekî gundiyan tev bikin rîz û wan bixin bin piyênen xwe, kesî li ber wan newêribû dengê xwe derxe.

Lê iro rewş guheriye Kurdistan ne ya berî deh salan e. Di van deh salân dawî de gelek tiş guherîn. Ev gelê sertewandî û belengaz veguherî gelekî serbilind. Şehîdbûna her welatparêzekî serê bi deh hezaran kesen belengaz li ber wan rakir. Hêdi hêdi nîrxên mirovahiyê li Kurdistanê afîrin (çebûn). Di deh salân dawî de gelê Kurd bêhna gulên azadiyê sitand û bû-evîndarê serxwebûnê.

Di deh salan de Kurdistan bi xwîna hezaran şehîdan hate avdan, gulên serxwebûn û azadiyê bi vê xwînê şin bûn û pêl dan. Niha ji hemû axa Kurdistanê bêhna xwîna şehîdan, bêhna gulên pîroz tê pozê mirov. Têkoşîna ku gerilayen Kurd iro li serê çiya û zîndanan û li her deveren Kurdistanê didin li tu derê kesî nedaye.

Belê gelek mîletan ji bo rîzgariya xwe têkoşîna kirine lê rewş û hoyen welatê me ji yê hemû welatên û dîjwartîn in. Çar aliye Kurdistanê neyár in. Artêşen Tirk, Ereb û Ecem û nîjadperest bost bi bost bajar û gundên gelê Kurd dagîkirine, bi top û tanq, bi balafir û tîmîn xwe yên taybetî ji 7 rojyan bigrin ta pîren kal ên Kurd qîrdikin û agir bi ser serê wan ve dibarin.

Ji xeynî van metodên hovane, gelek metodên din ji bi kar tînîn. Bi rojname û televizyonen xwe, bi sosyal demokrat û hizb-i kontrayen xwe dixwazin mejiyê mirovîn Kurd bîşon û wan bi desten hev bidin kuştin. Bi kurfi ji bo sekînandîna têkoşîna neteweyî ya Kurd cî ji wan tê dîkin. Lî bi tu awayî nikarin rî li ber pîşveçûna neteweyî bigrin.

Gelê me tevî hemû van dîjwariyan, li hember van dîjminen derve û hundir, dîsa ji paş ve gav navêje, roj bi roj zûtir û bi bîr û bawerîtir dimeşî. Roj bi roj hînekî din nêzîkî azadiyê dibe. Ji vê gavê pê ve ji dîvî ev meş raneweste.

Ma rawestin ne şerm e ji bo vî gelî ku ewqas şehîd dane?

Ma xwîna Wedat, Egît, Cengiz, Hafîz, Kemal, Hayrî, Bînefş, Bîrîvan, Hogir û hemû şehîden Kurdistanê li erde bîmine çedîbe?

Iro li Kurdistanê bi sed hezaran leşker û polisên dagîkiran hene, lê bi mîlyonan ji hebin nikarin vî gelê ku bêhna azadiyê sitandîna bisekinîn. Ji ber ku berê têkoşîne fireh bûye; ne tenê li serê çiyan, ne tenê li gund û bajarîn Kurdistanê, lê li her derî; li bajarîn Tirkîye, li Ewrûpa, li dibistan û Kurdistana li zêvi û bênderan, ne tenê li çek û silahen barutê; bi pînûs û firçeyan, bi kovar û pîrtûkan û bi her awayî têkoşîn tê kirin.

Li ber vê dorfirerbûna têkoşîna şoreşa Kurdistanê dewletên dagîker şas bûne, nexasim ji dewleta Tirk ji şasbûnê har bûye û ji bo vermirandina agirê vê şoreşê her roj metodên curbecur diceribîne lê agir hîn getir dibe.

Gelo ma ev dagîker nîzânîn ku dema gelekî bindest bêhna gulên serxwebûn û azadiyê bistîne êdi tu hêz, nikare wî ji riya doza serxwebûnê derxe. U ma nabînîn ku bi xwîna Wedat û ya bi hezaran şehîden Kurd, Kurdistan bûye gulîstana serxwebûn û azadiyê.

Wê bi kêrî ci bê?

Rêveberiya Taybetî (Olağanüstü Hal) cardin ji bo 4 mehan hate dirêjkirin. Hikûmeta koalisyonê, bi fermana MGK (Sazgeha Ewlekariya Neteweyî) bîryara dirêjkirinê da û ji bo dirêjkirina rîyareva taybetî xwêdanen cemidî rijand. Lewre di nav mebûsên SHP û DYP de yên ku nedixwestin bête dirêjkirin ji hebûn. Rêveberiya taybetî bi alîkariya mebûsên MCP'e hat dirêjkirin. Ji bo dirêjkirinê 222 mebûs ray dan, ANAP û RP civînê protesto kirin û besdar nebûn.

Li ser dirêjkirina rîyareva taybetî di nav partîyan de gelek muneqeşe çebûn, hevûdu bi sextekarî îtham kirin. Partiyen koalisyonê bi mebûsên xwe ji nikaribûn û dawî mecbûr man, wan di qerarê wan de serbest hiştin. Ev dirêjkirin, hema mabû koalisyonê ji hev bixîne. Lewre mebûsên demokrat nedixwestin bibin şîrîkê vê sistema xwînrej.

Wê meclîs 4 mehîn din ji bo dirêjkirinê cardin kom bibe, lê wisa xuya dike ku, dê MGK fermanen xwe bi rehetî di meclîsê de nikaribe derbas bike.

ESNAFÊN NISÊBÎNÊ DİKANÊN XWE GIRTIN

Dora rojê gundiye Nisêbînê, esnafen Nisêbînê giş dikanen xwe girtin.

Sofêrên wesiteyê navend-bajer û navbajeran ji, kontaxen xwe venekirin. Esnafen Nisêbînê bîryar dan ku, heta hemû mirovîn hatine girtin neyên berdan, dikanen xwe venekin.

Piştî vê protestoya esnaf û sofêrên nêzîkî 1000 kesen din li Nisêbînê hatin girtin.

Roja 1'ê Tîrmehê qederê 200 kes hatin berdan. Ji nûcîgihanen Özgür Gündemê Sait Arisoj ji hate berdan. Abdullah Arisoj û birayê wî Halil Arisoj hîna di destê hêzên dewletê de ne.

Jina şehîd Wedat Aydin xwişka Şukran:

'Wedat al daye destê me'

"Jiyana
me wek
berê
didome.
Çawa wî
digot me
jî wisa
kir. Em
şinê
nakin. Lî
belê
mîna
berê
mevanen
me
tunin."

Şukran Aydin
O kure wê
Rojen

Em dixwazin ku di vê salve-
gera yekemîn a şehîdkirina
Wedat de bi were bipeyivin.
We divê em pêşî di derheqê
jiyana wî de bipeyivin.

-Hevalên rojnamevan gelek
tên û dicin. Ew jî, pirsa jiyana
Wedat diken. Li ser jiyana
Wedat nikarim we zêde
agahdar bikim. Jiyana Wedat
em baş nizanin, Wedat car jê
bi mehan nedihat malê. Ew ji
bo gelê xwe û doza xwe
xebatê dikir. Ji me re wek
mêvanek bû. Carna kubihata
malê jî, dicû nav bostana,
daran av dida, bi derman û
xwedî dikir. Kêfa wî pîr ji
şînahiyê re dihat. Dar û gulên
di bostan de mîna zarokên wî
bûn. Mirovekî bi zarokan re
zarok, bi mezinan re jî mein
bû. Dikaribû du-sê rojan bi
zarokekî re bipeyive. Qet aciz
ne dibû. Mirovekî bêhn fireh
û kêfxwes bû. Malê dinê li
ber çavê wî bê qiyemet bû.

Ji ber ku herdem nedihate
nav malbata xwe û mijulahi-
ya wî ekserî bi hevalên wî re
bûn, we ci dikir. Helwesta we
ci bû?

-Me ev gelek normal didît.
Em ji Wedat bê gîlî û bê
gazin bûn. Me dizanibû ku
xebata wî ji bo gelê me ye û
ew xebat çiqas ji bo gel be ew
çend jî, ji bo me ye. Ji ber vê
yekê me ew girênedida. Me
digot ku Wedat ci bike ji bo
Welat û ji bo gelê Kurd e. Ew

ji bo me ye jî. Dema ku
bicuya devekerê ji me re
telefon dikir, digot: "Ez li ba
filan hevalî me, min meraq
nekin." an jî: "Ezê êvarê
dereng bimînim."

Ji bo doza xwe û armanca
xwe bi we re an jî, bi zarokên
xwe re dipeyivî an na? Di
nav malbata xwe de helwesta
wî çawa bû?

-Dema ku me jê re digot
hay ji xwe hebe, wî jî, ji me
re digot: "Em ji bo vê doza
xwe hatine dinê. Emê bi vê
doza xwe jî, ji dinê herin. Ez
dixwazim ku hûn jî li pey min
werin, li pey min bimeşin." Dema ku min behsa zarokên
me bikira û min bigota: "Bi
zarokên xwe re tu cîma zêde
napeyivî, nagerî, herdem
bersiva wî wiha bû: "Ez
nikarim zarokên xwe zêde
hînê xwe bikim. Ez fro heme
sibê tuneme. Dema ku tiştek
bi min bû, tu hem diya wan û
hem jî bavê wan i, xwe bi vî
awayî amade bike. Ez naxwazim,
ku dema tiştek bi min
bû, tu reşa girêbidî û şinê
bikî. Ez dixwazim ku hûn
herdem bi kîf bin. Jiyana we
berê çawa be, dîsa wisa
bidomînin û ji bo welat ci
xebat ji destê we bê hûn pêk
bînin."

Ji ber vê yekê em dixwazin
ji bo welatê me ci ji destê me
bê, em pêk bînin. Ji xwe ev
wesiyea Wedat bû. Fro

Wedat al daye destê me, da
ku em wê alê teranekin.

Em werin wê seva bêoxir.
Seva ku Wedat ji malê hatin
birin û ew şehîd kîrin hûnê
bikaribin ji xwendevanê me
re qise û ştrove bikin?

-Ji wê rojê heta niha ez vê
ji xwe re dibêjim: "Gelo min
bi xwe ew teslimê wan
polîsan kir? Gelo min
nikaribû ew neşanda? Gelo
min nikaribû bigota şev e, tarf
ye meçe? Bila bîmîne sibê
here cem wan xwînxwaran." Belkî ev pirs heta ez bijîm di
dilêmin de be.

Ew şev min jê pirsî jî, ka
van nas dike an na... Ji min re
got ku ew wan nasdiike. Ew
polîsîn siyâsî ne. Dixwazin
wî bibin hetanî şubêya siyâsî.
Dema ku ji xînî derdiketin ji
min re got: "Ji hevalên min re
bibêje ku vaye min birin
şubêya siyâsî. Bila bizanî-
bin." Dawiyê min di derî de
mêze kir ku, ji wan mirovan
yek jî, li ber deriyê me bû û
telsiz di destê wî de hebû.
Yek jî, çeka wî di destê wî de
berê xwe dabû deriyê cîranê
me, yekî din jî, li jîrê li ser
derencekan berê çeka xwe
dabû jîr. Dema ku ew cûn ez
derketim pencerê, min dît ku
yek jî, di lêsuwarê de ye.
Lêsuvara wan stêyîneke reş
bû. Ew ê tîlsiz di destê wî de
bû, berê xwe da min û got:
"Meraq nekin emê herin heta
şubê, heta du-sê rojîn dinê
wê Wedat vegere." Bi rastî jî

Wedat di dawîya du-sê rojan
de hat. Lî ne bi wî kîfxwesî
ya xwe û saxîtiya xwe. Ew
şehîd kiribûn.

Ji şehîdbûna Wedat û heta
niha jiyana we çawa ye. Di
jiyana we de ci guherîne?

-Jiyana me wek berê
didome. Çawa wî digot, me jî
wisa kir. Em şinê nakin. Lî
belê mîna berê mevanen me
tunin. Kesên welatparêz yê
li Amedê ne, dîsa têr û dicin.
Lî wek berê zêde kes nayê.
Di jînbûna Wedat de kesê ku
serê wî biketa tengasiyek, li
deriyê me dixist. Pişti ku
Wedat şehîd ket ew kêm
bûne.

Ji bo vê hevpeyînê em ji
we re gelek spasdar in.

-Ez spasdar im. Dixwazim
bi vî awayî bangek li gelê

Kurd bikim. Ev doza hanê roj
bi roj pêş ve diçe. Dixwazim
ku gelê me pişt bide vê dozê.
Dev ji malê dinê berdin. Malê
dinê ji tu kesî re nabe yar.
Dawiyê, însan bê rûmet be û
bê evîna welatê xwe be, malê
dinê tevde yê wî be, bi kîf
tiştekî nayê. Mirov xwedî mal
û mulk be tiştekî xwes e. Lî
ku mal û mulkên xwe ji bo
welatê xwe amade bike û
bikaribe fedâ bike, ji wî
xweşîr tiştek nîne. Gelek
xortê Kurd li ser çiya canê
xwe fedâ dîkin ji bo welatê
xwe. Ku mirovê xwedî war ji,
ji mal û mulkê xwe hînek
fedâ bikin ne tiştekî zêde ye.
Em dixwazin ci ji destê me
were em ji welatê xwe re pêk
bînin.

Hevpeyîn: Sado Rêwîn

▲ Tabûta Wedat Aydin il ser milan

▼ Goristana Wedat bi kûllikan xemilandi ye.

